

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—,
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mail oglasi vsaka beseda Din 1.—

Pripravimo se za občinske volitve!

Javili smo že svojim čitateljem, da se bodo letos vršile občinske volitve v podeželskih občinah po vsej državi, in sicer meseca septembra, oktobra in novembra. V Sloveniji bodo občinske volitve meseca novembra. O pomenu občine in veliki važnosti občinskih volitev je notranji minister dr. Korošec na seji širšega glavnega odbora JRZ v Beogradu 7. julija povedal te-le poučne in spodbudne besede:

»Te volitve so zelo važne za naše kmetško ljudstvo, za vse druge ustanove in za državno oblast. Občina upravlja tudi v mnogih stvareh sama s svojo usodo, a za državno oblast so občine one edinice, preko katerih izvršuje nujne posle splošne državne uprave. Dobro urejene samoupravne občine so važne za narod, ker zadovoljujejo najpotrebnejše skupne interese, za državo pa veljajo kot jamstvo za zadovoljstvo med ljudstvom, za jamstvo reda in miru v državi.

Kakor je družina najvažnejša celica družabnega reda, tako je občina najvažnejša celica državnega reda. In kakor je cilj politike naše stranke, da obvarujemo narodu zdravo, moralno in srečno družino, tako se moramo tudi truditi, da bomo dali narodu občine, ki se bodo brigale za skupne potrebe njenih članov bodisi na gospodarskem, kulturnem in socialnem polju. Predsednik občinske uprave mora biti s svojimi odborniki oče in mati občinske družine, poln skrbi za člane občine, mora pa biti kot mati poln ljubezni za svoje otroke. Župani in občinski odborniki morajo biti nesebični, polni požrtvovalnosti in morajo skrbeti za vse ljudi, in predvsem za siromašne, katerim je v največji meri potrebna pomoč in podpora. Čista uprava, čiste roke in široko socialno mišljenje ter delo, to je naš ideal. Naši sovražniki toliko govore o kolektivizmu: vse in vsi za zajednico, vse in vsi za splošno dobro in za družbo. Nikjer se ne more lepše pokazati skupnost, kakor ravno v občinah, samo s to razliko, da pojmujejo to bistveno drugače kakor naši nasprotniki. Po našem voditeljev občinskega občestva ne postavlja komisar, temveč jih voli ljudstvo samo, a program dela in delo samo se ne odreja s puškinim kopitom in bičem, temveč z demokratičnim razgovarjanjem in odločevanjem.

Skrbeti za občine, to mora biti najglavnejša želja vsakega člana občine. Biti predsednik in član občinske uprave mora biti tudi ponos. Povrnimo z nesebičnim in vestnim delom ugled in avtoriteto občinskim samoupravam. Občinske samoupra-

ve matramo za temeljne edinice demokratično urejene države. Pri njej se narod nauči, da sam vlada nad seboj in da sam odločuje o svojih stvareh. S tem bo tudi začeto delo za splošno državno upravo. Občina je najboljša šola za državno vzgojo. Zato polagamo največjo važnost na to, da mora biti ravno občina v svojih temeljih zdrava. Zdrava je in more vršiti svoje naloge, če je tudi v finančnem oziru na trdni podlagi. Radi tega ne odobravamo prakse, ki je bila pod prejšnjimi režimi, da so se namreč vedno znova prevaljevala bremena na občine. Treba je vse večje požrtvovalnosti za takomenovani prenos delokroga državnih poslov, istočasno pa prejšnji režimi niso poskrbeli, da bi občine dobile za to žrtve sredstva.

Mi smo kmetški narod, zato mora naša pozornost biti usmerjena v to, da dvignemo naše kmetške občine. Treba je dvigniti občine v vsakem pogledu na tako višino, da se bo narod čutil zadovoljnega, in da ne bo imel želje in potrebe, da bi zapuščal vas in se selil v mesta. Tu je široko polje za delo in za napredek občine: šole, društva, vodovodi, ceste, melioracija itd. Za posebno važno in dalekosežno bo smatrala vsaka občina tudi industrijsko politiko, ki bo šla za tem, da dvigne industrijo na vasi. Mnogo industrije je namreč, ki ni vezana na mesto, nasprotno, je vezana na vasi, ker ima tu boljše

pogoje za razvoj kakor v mestu. Na ta način bo zaposlila občina ljudi, ker bo s tem dala možnost zaslužka, hkrati pa bodo ti ljudje ostali na lastni zemlji. Tu je široko polje, kjer moreta državna oblast in občina skupno delati za celotni napredek.

S takim požrtvovalnim delom bomo najboljše premagali komuniste in druge nezadovoljneže ter jih odvrnili od njihovih zablod in zaščitili druge, da ne padejo v take zablode. Pri pobijanju komunizma ne sme in ne more nastopati samo policija, temveč je potrebno, da sodeluje pri tem delu ves narod, če hočemo doseči resničen uspeh.

Na podlagi takih načel in takega gledanja na delo hočemo biti pri letošnji volilni borbi za občinske volitve. Po teh načelih bomo izvolili kandidate in vodili borbo. Vsi smo prepričani, da bomo tudi zmagali. Radi tega predlagam:

1. Da v vseh banovinah začnemo borbo za občinske uprave, da v vseh občinah, v katerih živi JRZ, postavimo svoje kandidate in da poskrbimo za njihov uspeh.

2. Da se pobrigamo, da bo v vsaki občini enotna lista, drugače pa pustimo svobodno izvolitev kandidatov našim pristašem JRZ.

3. Da bodo kandidati pošteni, pametni ljudje, med ljudstvom priljubljeni in zvesti pristaši JRZ.

4. Da damo v vsaki banovini navodila za volilno tehniko (volilni imeniki, reklamacije, kandidatne liste, sestava volilnega odbora, volilni akt sam).«



V NAŠI DRŽAVI.

Ukinitev sankcij in predlog za pomilostitev. S 15. julijem je ukinila naša država sankcije napram Italiji. V času kazenskih odredb se je znatno povečalo tihotapstvo na obeh straneh jugoslovansko-italijanske meje. Naši ljudje so tihotapili kmečke pridelke in drugo blago v Italijo, iz Italije pa so protizakonito uvažali v našo državo južno sadje, zelenjavo ter razne industrijske izdelke. Carinske oblasti na obeh straneh meje so z vso strogostjo zakona postopale proti tihotapcem in veliko ljudi ob meji je bilo hudo kaznovanih. Naša država bo izdala amnestijo ali pomilostitev za vse kazni radi carinskih prestopkov, kar bo zelo dobrodošlo obmejnim kmečkim ljudem.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Spravo med Avstrijo in Nemčijo so slavili avstrijski hitlerjanci z zažiganjem kresov. Nemški poslanik Papen je odpotoval 15. julija iz Dunaja v Berlin, kjer je poročal Hitlerju o podrobnih izvedbi avstrijsko-nemškega sporazuma. Avstrijska vlada pripravlja pomiloščenje za one narodne socialiste, ki imajo na vesti politične zločine. Pomilostitev bo izdana 25. julija, na dan obletnice smrti rajnega kanclerja dr. Dollfussa. Češki ministrski predsednik dr. Hodža je že bil na Dunaju, kjer ga je kancler dr. Šušnik poučil o ciljih in vsebini nemško-avstrijskega sporazuma. Dr. Hodža je prebil s svojo soprogo nekaj dni na oddihu.

Zahteve Habsburžanov po zasedbi avstrijskega prestola so s pobotanjem med Avstrijo ter Nemčijo pokopane. Kako hudo je razočarana radi nenadnih sprememb razmer med Avstrijo in Nemčijo habsburška hiša, dokazuje dejstvo, da so se začeli Habsburžani seliti iz Avstrije.

Bivši poslanec ustreljen. V Bukarešti je udrlo 16. julija osem oboroženih dijakov v stanovanje bivšega poslanca Mihajla Stelescu. Oddali so nanj 30 strel in je bil Stelescu takoj mrtev. Po atentatu so se javili napadalci policiji. Gre za člane fašistične »železne garde«. Stelescu je bil sam vodilen član te organizacije, a je pozneje radi spora ustanovil novo desničarsko stranko. Železni gardi je grozil z raznimi odkritji in radi tega ga je smrtno zadel maščevalna roka.

Po Italiji so proslavili ukinitve sankcij, ki so trajale 241 dni, z razobešenjem zast. v. Fašistične organizacije so prejele nalog, da so priredile v proslavo tega dogodka predavanja o zmagah Italije na vojnem in političnem polju. Mussolini je prejel od vodstva fašistične stranke posebno zahvalo za njegovo neustrašeno borbo proti vsem sovražnikom Italije. Na fašistične organizacije je bila izdana poslanica v zahvalnem smislu za požrtvovalno borbo fašizma proti gospodarskemu preganjanju Italije.

Pametna socijalna uredba na Čehoslovaškem. Čehoslovaška je izdala uredbo, ki določa, da mora vsako podjetje tekom 24 ur javiti vsako prosto mesto. Za odjajo prostih mest bo posredoval poseben urad. Z novo uredbo so odpravljene vse zasebne posredovalnice za službena mesta; vendar pa podjetja niso dolžna, nastaviti oseb, ki jih pošlje novi posredovalni urad.

Zopet gospodarska konferenca na vidiku. V Berlinu pripravljajo za september sklicanje gospodarske konference, katere bi se udeležile: Nemčija, Avstrija, Italija, Jugoslavija, Madžarska, Bolgarija in Grčija.

Nemčija dobi v najkrajšem času policijskega ministra v osebi vodje hitlerjevskih napadalnih oddelkov Himmlerja. Himmler je star 35 let, je doma iz Monakovega in je igral leta 1934 važno vlogo pri prečiščevanju hitlerjanskih vrst, ki so nameravale prevrat. Bodoči minister za javno varnost spada danes med najožje sodelavce ter zaupnike Hitlerja.

Sporazum glede vprašanja Dardanel. V Montreauxu v Švici je zborovala dalje časa konferenca onih držav, izvzemši Italijo, ki so podpisale pogodbo, da morajo ostati Dardanelske morske ožine od strani Turčije neutrjene ter neoborožene. Turčija je tozadevno pogodbo odpovedala. V Montreauxu so se pogajali za pogoje, pod katerimi bi smele voziti skozi Dardanele bojne ladje raznih držav. Dardanelska pogajanja bi se bila skoro razbila, ker se nista mogli glede tega vprašanja pobotati Anglija in Rusija. V zadnjem trenutku je bil dosežen na posredovanje francoskega zastopnika Boncourja med Angleži in Rusi sporazum. Po tem pobotanju bo dovoljen prevoz skozi Dardanele bojnim ladjam onih držav, ki bi bile zapletene v vojno, ali pa bi se udeleževale akcije Društva narodov. Prost prevoz pa imajo bojne ladje onih držav, ki imajo obveznosti po pogodbah s Turčijo iz prejšnjih let. Slednje velja za sovjetsko Rusijo, koje bojne ladje smejo iz Črnega morja skozi Dardanele v Sredozemsko morje. Važna je tudi ona določba sporazuma, ki pravi, da lahko Turčija zapre Dardanele bojnim ladjam, ako bi se čutila sama ogrožena. Angleški mornariški krogi so

proti omenjenemu pobotanju, ker je v korist Rusiji znatno poslabšan položaj Angleške v Sredozemskem morju. Vprašanje je sedaj, če bosta povabljeni k podpisu nove dardanelske pogodbe tudi Italija in Nemčija. Vsekako Italijanom ne bo po godu, da se bodo Rusi s svojim brodom iz Črnega morja slobodno kretali po Sredozemskem morju in bi znali ob priliki škodovati italijanskim koristim in težnjam na področju Sredozemskega morja.

Turčija je pripravljena na zasedbo Dardanel. Koj po podpisu nove pogodbe v Montreauxu bodo turške čete vkorakale v razoroženo ozemlje ob Dardanelskih morskih ožinah. Dardanele bodo dobile nove utrdbe.

Stavkovno gibanje na Francoskem kljub vsemu prizadevanju socijalistične Blumove vlade ni prenehalo. Poleg stavke delavcev po tekstilnih tovarnah se pripravlja štrajk poljskih delavcev. Stavkovne grožnje poljskih delavcev gredo vladajočim socijalistom najbolj na živce, ker jih je strah, da bi ne mogli pravočasno pospraviti žetve. Za slučaj stavke delavcev poljedelske stroke bi bil znaten del žetve uničen.

Homatije v Gdansk. V Gdansk se uvaja nemška tajna policija (takozvana Gestapo), na katero je uprta moč hitlerjanske Nemčije. Organizacija tajne policije ima namen, da se zatre vsaka protihitlerjanska opozicija. Dne 18. julija je prodrla iz Gdanska vest, da je tamošnji senat, v katerem so imeli hitlerjevci večino, ukinil ustavo svobodnega mesta z namenom, da izsili nove senatne volitve, katerih se opozicija ne bo smela udeležiti. Z ukinitvijo ustave prenehajo vse politične svobodščine, svoboda tiska in združevanja po društvih. — Istočasno, ko so pripravili hitlerjanci v Gdansk vse, da zavladajo oni neomejeno v svobodnem mestu in ga priključijo Nemčiji, so se vršile 18. julija po celi Poljski velike manifestacije z zahtevo, da je Gdansk poljsko pristanišče in del poljske države.

Nove homatije na Španskem radi strahoviade levičarjev. Pod strahovlado levice na Španskem so že tako daleč, da je organizirala policija umor poslanca Calve Sotella, voditelja monarhistov. Policijski oddelek pod vodstvom poročnika Morena je Sotela pred smrtjo še mučil. Umoriti so nameravali tudi voditelja katoliške ljudske stranke Gila Roblesa, ki pa ga niso našli na stanovanju, kjer so ga iskali. Ob pogrebu umorjenega poslanca C. Sotella je prišlo do hudih spopadov. Levičarji so ubili tri desničarje, šest oseb pa hudo ranili. Radi omenjenih nezaslišanih dogodkov je zavlada v parlamentarnih krogih toliko razburjenje, da je predsednik na zahtevo vlade odgodil zasedanje parlamenta za teden dni. Ker se je bati novih spopadov med levičarji in desničarji, so po naročilu notranjega ministra začasno zaprli 175 desničarskih voditeljev, da jih tako obranijo pred morebitnimi napadi. Kot protest proti nasilnostim vladnih levičarjev je sklenila opozicija, da bo zapustila parlament, ker življenje voditeljev opozicijskih strank ni zaščiteno. Pred nedavnim je javno v zbornici izjavil socijalistični poslanec, da so atentati na politične nasprotnike ne samo razumljivi, temveč celo zakoniti!

Vojaški upor na Španskem. Močni vojaški oddelki v španskem Maroku so se uprli. Vojaški upor se je razširil iz Afrike tudi na Španijo, s katero so bile 18. t. m. pretrgane vse telefonske in brzojavne zveze. Po radiju je prodrla 18. julija vest v javnost, da je vlada izdala proglas, v katerem naglašajo, da je vstaja udušena in da je vlada gospodar položaja.

Dve novi vladi na Španskem. Položaj vojaškega upora, ki se je razširil na mornarico, je tako nejasen, da je levičarska vlada odstopila. Bivši ministrski predsednik Lerroux je z nekaterimi člani svoje vlade v noči 19. t. m. pobegnil preko meje v Francijo. Novo vlado je v noči sestavil predsednik parlamenta Martinez Bario. V novi vladi je bilo 6 članov republikanske zveze, 4 ministri iz vrst republikanske levice, 3 pripadniki narodne republikanske stranke, 1 je bil član katalonske levice in vojni minister general Majhas pa izven strank. Nova vlada je bila enotna fronta republikanskih levičarjev. Kakor hitro je prišla Barijeva vlada za krmilo, so pripadle vesti, da prodirajo uporniki iz Seville proti Madridu. Barijeva vlada je nato odstopila in je sestavil zopet novo Hoste Girala, ki je napravil za ministre po večini člane prejšnje vlade. Notrajni minister je general Bozara. Proglašeno je obsedno stanje za celo državo.

Čuden način vzbuditve pozornosti. Angleški kralj Edvard VIII. je prisostvoval 16. julija predpoldne razvitju prapora, katerega je sam podaril gardnemu polku. Po zaključeni slovesnosti in vojaški paradu se je vračal proti poldne na čelu čet na konju v kraljevi dvorec. Neki moški je predril policijski kordon in se je hotel približati kralju. V rokah je imel samokres, katerega mu je stražnik izbil. Na policiji je omenjeni moški izpovedal, da se piše George Andrew Mahon in je po rodu Anglež. Ni imel namena, da bi izvršil atentat na kralja, ampak je hotel oddati le strel v zrak, da bi obrnil nase pozornost kralja, kateremu je hotel izročiti svojo prošnjo, ker mu je drugače ni mogel. Po zaslišanju na policiji je bil Mahon predan sodišču, ki ga bode najbrž obtožilo radi poskusa atentata na kralja.

Nekaj pojasnila k poskusnemu atentatu na angleškega kralja. Londonska policija je dognala, da osebni podatki, katere je navedel napadalec, niso resnični. On se ne piše George Andrew Mahon, kakor je to sam navedel, ampak Gerry Benningan. Mož dalje ni Anglež, ampak Irec. Ni časnikar, pač pa pisatelj, ki je izdal tako delo, da ga je prepovedal notrajni minister.

Atentatorja na angleškega kralja so 18. julija oddali za 14 dni v opazovanje za duševno bolne. Strokovnjaki bodo podali svoje mnenje glede odgovornosti za nameravan napad na kralja.

Anglija napoveduje ogromno oborožitev na morju in v zraku. Angleški mornariški minister je napovedal, da bo zgradila Angleška čisto novo bojno brodom, ki bo odgovarjalo njenim potrebam in zaščitila angleških koristi po celem svetu. Poleg mornarice bodo Angleži znatno povečali zračne sile. Angleški proračun za vojne namene bo znašal letos toliko, kolikor potroši naša država v desetih letih za vse svoje potrebe.

S sladkorjem nad policijo in vojaštvo. V Havandiji pri egiptovski prestolici Ka-

iro je velika sladkorna tvornica. Tvornica je last belgijske družbe in ima v Egiptu sladkorni monopol. Ta cukrarna ni izplačala mezd delavcem in radi tega jo je 3 tisoč delavcev zasedlo. Ker ni prišlo do sporazuma, je odposlala vlada poleg policije še 1000 mož vojaštva v Havandijo. Prišlo je do spopadov. Oborožena oblast je streljala na delavce, ki so metali na policijo in vojaštvo 10 kg težke kose sladkorja. Ko so se čete po noči umaknile, so delavci, ki so imeli več mrtvih in ranjenih, razbili vse moderne naprave sladkorne tvornice.

Strahovite posledice suše v Združenih ameriških državah in v Kanadi. Dva cela

tedna je tlačila Združene ameriške države vročina, ki je zahtevala 4000 smrtnih žrtev in je povzročila 1 milijardo dolarjev škode. 300.000 farmerjev je v največji sili ter v obupu in prosi za državno podporo. — Letošnja suša v Kanadi spominja na divjanje kake hude nalezljive bolezni. Samo v kanadski pokrajini Ontario je pomrlo vsled solnčarice 500 ljudi. V Toronto ne utegnejo, da bi pokopali vse one, ki se zgrudijo in umrjejo kar na ulicah vsled vročine. V Hamiltonu je kazal toplomer v senci 43 stopinj C. Vročina je povzročila v Kanadi 50 gozdnih požarov, ki so napravili ogromno škodo.

Slovenski tabor v Mariboru.

V nedeljo dne 9. avgusta, dopoldne ob 10. uri, se vrši v Mariboru v Ljudskem vrtu, na prostoru, kjer se je vršila igra »Naša apostola«,

velik tabor JRZ.

Na taboru govorijo naši ministri in drugi govorniki iz Belgrada, zastopniki kmetov, delavcev, obrtnikov in drugi odlični govorniki.

Zbirališče za udeležence v bližini glavnega kolodvora v Kolodvorski, Razlagovi ulici, Zrinjskem trgu in sosednjih ulicah. Ob 9ih prihod ministrov in nato obhod z godbami na čelu po mariborskih ulicah na zborovališče.

Tabor je predvsem namenjen v proslavo 30letnice političnega udjestvovanja našega velikega voditelja

g. dr. Antona Korošca.

Vabimo vse organizacije JRZ okrajev Maribor levi in desni breg ter sosednjih okrajev in osobito Mariborčane, da se v velikem številu udeležijo tega velepomembnega tabora. Posamezne organizacije bodo dobile navodila glede vrstnega reda. Tabor se vrši ob vsakem vremenu. Udeleženci bodo dobili posebne taborne znake, poslani na krajevne organizacije.

Slovenske gorice na velikem taboru JRZ v Mariboru.

Vse župnije v Slovenskih goricah se pripravljajo za veliko udeležbo na slovenski tabor, ki se vrši v nedeljo dne 9. avgusta dopoldne v Mariboru. Posamezne župnije bodo poslale skoro vse moške ta dan v Maribor. Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, Sv. Benediktu, Sv. Antonu, Sv. Trojici, Sv. Rupertu in po drugih župnijah so organizirali udeležbo na ta način, da bodo vozili udeležence na okinčanih vozovih v Maribor. Iz župnij, ki so bolj oddaljene, se svetuje, da pridejo udeleženci zgodaj v Maribor, da lahko prisostvujejo sv. maši ob 8. ali pol 9. uri v baziliki Matere Milosti. Na vsak način prosi odbor tabora, da iz vseh župnij javijo število udeležencev in tudi število vozov, da moremo pripraviti vse potrebno. Krajevne organizacije naj tudi javijo mestni organizaciji JRZ v Mariboru, Loška ulica 10, koliko znakov za tabor naj pošljemo na posamezne župnije. Znak stane 1 Din. Krajevne organizacije nadalje prosimo, da vsako nedeljo pred taborom skličejo sejo odbora in zapnikov ter rediteljev, da se izvrši smotrena agitacija za veliko udeležbo.

Odbor za slov. tabor v Mariboru.



Skrunitci križa. Poganski duh se vedno bolj širi med mladino v Nemčiji, odkar je ta država prišla pod oblast narodnih socialistov. Mladih duš se loteva verska mlačnost in brezbriznost, v dnevno rastočem številu mladine celo versko sovraštvo in popolno brezboštvo. To razpoloženje, ki obvladuje danes nemško mladino, se javlja v številnih skrunitvah božjih hiš in svetih podob. Že pol leta potem, ko je v Nemčiji zagospodoval narodni socializem, jeseni 1933, so štiri fantje podrli križ, ki je stal na polju. Na Kristusovem telesu so polomili noge, telo samo pa odin razrgali z vilami, nato pa križ podrli. Čez poldrugo leto so bili vsi ti skrunitelji križa mrtvi. Eden izmed njih, 24 let star mehanik, se je ponesrečil v livarni: 14. marca 1934 mu je težak zamašnjak padel na nogo, zastrupila se mu je kri in

19. aprila je umrl v bolnišnici. Še prej se je ponesrečil neki 37letni delavec v kamnolomu, ki je bil tudi udeležen pri skrunjenju križa. Nad njim se je odtrgala zemlja, ga podsula in popolnoma zmečkala. Tretji je bil gozdni delavec, nanj je padlo drevo 30. januarja 1935 ter mu zdrobilo obe nogi: padel je v nezavest, iz katere se ni več prebudil. Četrti je bil vrtnarski vajenec, ki je utonil pri kopanju 31. maja 1935. Njegovo telo so z vilami potegnili iz vode. Bil je tisti, ki je hotel z vilami razdejati podobo Kristusovo na križu. To so zgodovinska dejstva. In ta dejstva dokazujejo, da božja kazen včasih že na tem svetu zadene brezbožnike in bogokletnike.

Holandski misijonarji. Ko so bili holandski skavti — 500 jih je bilo — nedavno v Rimu, jih je sv. Oče sprejel v posebni avdijenci. V nagovoru je poudaril velike zasluge katoliške Holandije na področju misijonov. L. 1935 je število holandskih misijonarjev znašalo 5169, potemtakem pride na Holandskem 1 misi-



Oglas je registr. pod S. Št. 1753 od 17. XII. 1935.

jonar na 580 katoličanov. V raznih misijonih deluje 1723 duhovnikov, 139 sholastikov, 917 bratov in 2386 redovnic iz Holandske. Za pomoč misijonom skrbi Misijonska zveza duhovnikov, ki vzdržuje posebno učno stolico za misijonstvo na katoliškem vseučilišču v Nymwegenu ter je tudi ustanovila poseben misijonski muzej. Misijonska ideja se je, kakor vidimo, na Holandskem zelo razmahnila. Število katoličanov v Holandiji znaša samo tri milijone, verska vnema pa nadomestuje majhnost števila ter dosega velikih velikih veliki narodi nimajo.

24 let stara — 18krat poročena. Prvi pogled je to nemogoče, pa je vendar dejstvo, in sicer v boljševiski Rusiji. Ta junakinja se imenuje Maruša Larkova ter je po poklicu študentinja v Moskvi. Svoje »može« spreminja kakor nogavice. Komaj 24 pomladi je doživela, pa je bila 18krat »poročena« in se zopet ločila, in to v teku petih let. Torej vsake kvatre drugega. Sedaj bi se rada 19.krat poročila, toda sovjetske oblasti ji tega nočejo več dovoliti. Obrnila se je s prošnjo za dovoljenje na samega rdečega papeža, g. Stalina. V prošnji navaja kot razlog, da še ni našla »pravega« moža, da torej mora iskati in poskušati naprej. Stalin pa je prošnjo odbil, češ, da zakon, odnosno močitev ni šport. Razlog, ki ga je navedel Stalin, ne drži. S tem, da je Maruša Larkova spreminjala svoje može, ni delala športa, marveč izvrševala boljševiski nauk o svobodni ljubezni. Ako Stalin ni dovolil nove — 19. — poroke, je razlog v tem, ker se je sam zdrznil nad strahovitimi posledicami komunističnega nauka. Boljševiki so odpravili zakrament sv. zakona, razbili so družino, napolnili so državo z nevzgojeno, podivjano mladino. Sedaj bi radi blatno reko nemoralnosti, ki teče po Rusiji, zajezili. To blato pa se bo tako dolgo valilo po Rusiji, dokler ne bo konec boljševiskov in boljševisizma.

Ali si že obnovil naročnino?

Tri smrtne žrtve ljubljanske letalske nesreče.



Stana Kante, 35letna učiteljica. Rojena je bila v Šmarju na Goriškem. Uslužbena je bila na Barju pri Ljubljani.



Dr. Adolf Korče, 33letni odvetnik v Ljubljani, ki je bil kot odvetniški pripravnik pri dr. Ogrizeku v Celju.



Tilka Pivk, 30letna učiteljica v Čadežu pri Veliki Loki in doma iz Idrije.

Ljubljanska okolica je doživela 15. julija ob pol 6. uri zjutraj letalsko nesrečo, ki je hudo zadela celo državo in je ena največjih pri nas.

Pred nesrečo.

Letalska družba »Aeropot« oskrbuje po zraku potniški in poštni promet med Sušakom — Zagrebom — Belgradom in Ljubljano. Za prevoz je bilo na Angleškem kupljeno za 10 potnikov dobro trimotorno letalo, katerega je vodil povsem zanesljivi pilot Mihael Jarošenko, ki je preletel zgoraj omenjeno razdaljo bogznanj kolikokrat ob vsakem vremenu.

Dne 15. julija je nastopilo letalo pot iz Ljubljane na Sušak ob 5.45 mesto ob 5.30. Točno ob določenem času so bili na letališču že vsi potniki, manjkala sta le dva nemška, ki sta prenočila v ljubljanskem hotelu »Union« in sta zamudila avtobus, ki bi ju naj popeljal do letala. Z letališča so poslali še enkrat avtobus po oba zamudnika in tako se je dvignilo letalo v zrak z zamudo 15 minut.

Poleg pilota in mehanika je bilo v letalu še pet potnikov: učiteljica na Barju

Stana Kante, učiteljica Tilka Pivk iz Ljubljane, ljubljanski odvetnik dr. A. Korče, Berlinčana dr. V. Horn in Ana Bruckler.

Kaj pripovedujejo očividci?

Komaj tri minute po odletu se je zgodila nesreča. Očividci, kmetje iz Hrušice in iz drugih vasi ljubljanske okolice, ki so šli zjutraj v mesto, pripovedujejo, da letala niso videli radi pregoste megle, pač pa so čuli enakomerni ropot motorjev. To je bilo letalo 4 km od Ljubljane tik griča ter gozda pri vasi Hrušica, je švignil plamen iz megle in iz gozda je odmevalo pokanje ter ropotanje. Radi megle je letel aeroplan prenizko, je zadel ob vrlove dreves, zgubil ravnotežje, strmoglavil z vso silo ter težo na tla in se čisto razbil. V trenutku je bilo letalo v objemu plamenov. Na mestu nesreče so ležali deli aeroplana in popolnoma razmesarjena trupla potnikov. Odtргani tank za bencin, iz katerega je izteklo 1000 l bencina, je ležal 6 m proč od preostankov letala med drevjem. Po tleh razmetana je bila napol obžgana prtljaga potnikov, pošta in radijopaprava.

Po strašni nesreči.

Par minut po grozni nesreči se je zbralo vse polno ljudi, ki so se zamanj trudili, da bi kateremu potniku še rešili življenje. Samo enemu trupu je prilet na zemljo toliko prizanesel, da ni bilo raztrgano na kose. Drugim potnikom je udar odtrgal glave.

Po nesreči se je nabralo toliko ljudi krog prežalostnih preostankov, da je morala četa žandarmerije zaustaviti naval radovednežev.

Sodna komisija je ugotovila trupla smrtno ponesrečenih, katera so prepeljali v mrtvašnico.

Na mesto nesreče je priletela v aeroplanu iz Zemuna komisija, ki je potrdila, da se je zgodila nesreča radi tega, ker je letalo brzelo par metrov prenizko.

Slično letalsko nesrečo, kakor je opisana, beleži kronika ljubljanskih nezgod 12. septembra 1933. Tedaj se je v neposredni bližini mesta razbilo potniško letalo in je bilo 8 mrtvih.



osebne vesti.

Dravograjski g. prošt †.

Po daljšem bolehanju je umrl 16. t. m. v Dravogradu tamošnji infulirani prošt in dekan dravograjске dekanije, g. Volb. Serajnik, star 68 let. Rajni se je rodil leta 1864 v Porečah ob Vrbskem jezeru. Posvečen je bil v Celovcu leta 1892.

Kot sin prave krščanske slovenske hiše je bil tudi v dušeskrbju neustrašeno na braniku verskih in narodnih svetinj med

koroškimi Slovenci, med katerimi je deloval tolikanj plodonosno in požrtovalno. Že kot župnik v Šent Lipšu je bil steber slovenstva.

Ob izbruhu svetovne vojne se je preselil v Dravograd, kjer je bil branitelj slovenskih ovčic napram nemškemu in nemškutarskemu nasilju, ki sta kazala svojo nekulturnost in ovaduštvo najbolj med vojno. Rajni prošt je s svojim nastopom v Celovcu in na Dunaju rešil marsikaterega Slovenca ječe. Po prevratu ga je imenovala cerkvena oblast za generalnega vikarja Mežiške doline. Kot cerkveni voditelj tega dela Koroške je svetni oblasti največ pripomogel s svojim ugledom, katerega je užival med prebi, valstvom, da je prišla Mežiška dolina pomirjena in urejena pod Jugoslavijo.

Blagopokojni je storil veliko za povzdigo božje poti pri Sv. Križu nad Dravogradom, kamor se je bila zatekla pred laškimi topovi med vojno Višarska Matj božja.

Blagemu proštu, ki je bil goreč duhovnik, iskan spovednik in je stal med prvoboritelji za slovensko stvar na Koroškem, bo ohranil slovenski narod trajno hvaležen spomin!

Novi častni kanonik. Ob priliki zlatomašnega jubileja zadnje nedelje je škof g. dr. Ivan Tomažič imenoval za častnega kanonika g. Jerneja Frangeža, župnika, zlatomašnika in konzistorijalnega svetnika v Šmarjeti ob Pesnici. Naše iskrene častitke!

Duhovniške vesti. Imenovan je bil za upravitelja dekanije Murska Sobota g. Jožef Krantz, župnik v Tišini. — Umeščena sta bila gg.: Matija Medvešek, provizor v Dolu pri Hrastniku, kot župnik istotam, in Stanislav Weingerl, I. kaplan v Rajhenburgu, kot župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. — Postavljena sta bila gg.: Vinko Pivec, kaplan v Selnici ob Dravi, za provizorja v št. Janžu pri Dravogradu, in Jože Vojkovič, kaplan v Murski Soboti, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili gg. semeniški duhovniki: Ivan Gregor za II. kaplana v Rajhenburgu; Ivan Kolenc za kaplana v Gornji Lendavi; Ivan Škafar za kaplana v Guštanju z delokrogom v Prevaljah, in Ivan Zelko za kaplana v Dobrovniku. P. Dionizij Pristovnik, duhovnik kapucinskega reda, je bil nastavljen za kaplana pri Sv. Rupertu nad Laškim. G. Franc Križan, II. kaplan v Rajhenburgu, je postal I. kaplan istotam. — Prestavljen je bil g. kaplan Anton Rataj iz Gornje Lendave v Selnico ob Dravi.

Nesreče.

Škoda vsled vremenskih nezgod znaša v krajih krog Mute 2 milijona Din.

Kolesar zavozil v mestni avtobus. Zadnjo nedeljo zvečer po končanih plavalnih tekmah na Mariborskem otoku je prišlo do prometne nesreče. Na enem kolesu sta se peljala 22letni Luka Čaba iz Šibenika in 12letni Ante Zorič, sin lastnika Jadranske kleti v Mariboru. Ko sta zavila v strm ovinek otoka proti Mariboru, sta se zalele v mestni avtobus, ki je vozil po pravi strani in se skušal izogniti trčenju na ta način, da je zavozil z vso silo v hrib. Oba kolesarja so odpeljali s hudimi poškodbami v mariborsko bolnico. Sploh so pa mariborski mlajši kolesarji vse graje vredni, ker nepremišljeno divjajo s svojimi kolesi.

Usodepoln padec. S poškodovano hrbtenico in s polomljenimi rebrami je bil odan v mariborsko bolnico Franc Gomilšek, 41letni tesar iz Bistrice pri Mariboru, ki se je tako hudo poškodoval pri padcu s škrednja.

Težka nesreča delavca. V železarni na Muti je zadela huda nesreča 20letnega kovača I. Gabrovca. Od nakovala je odskočil kos razbeljenega železa in je zadel Gabrovca v vrat tako, da je začel na znotraj krvaveti. V nezavestnem stanju so ga prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, kjer je bil takoj operiran.

Usodepolna poskušnja voznja. Splavar Mihael Pungeršek iz Fale se je podal na novem motornem kolesu na poskušnjo voznjo, ki je bila zanj usodepolna. Komaj je prevozil nekaj sto metrov, pa se je prelomila prednja os kolesa. Pungeršek je priletel z glavo na cesto in se je hudo poškodoval.

Smrtna žrtev lastne neprevidnosti. Dne 17. julija popoldne se je odpeljal Franc Smode, mesar v Novi vasi pri Mariboru, v Rače k prevzemanju kupljenih telet. Ob tej priliki se je podal v lovišče župana Kirbiša na lov na divje race in je imel seboj svojo lovsko puško. Po končanem lovu je Smode prevzel teleta od nakupovalca Fingušta in se je odpravil proti domu krog polnoči. Smode je sam vodil konje. Poleg njega je sedel njegov nekdanji vajenec. Zadaž za vozom se je peljal na kolesu in je svetil lovski paznik Anton Majerič. Tik pred Slivnico je Smode nabasal puško, da bi bil pripravljen za slučaj kakega nočnega napada. Mesarju je pa zdrknila puška naprej in že je odjeknil strel. Naboj je zadel žrtev lastne neprevidnosti v vrat in prsa. Še pri zavesti so prepeljali smrtno nevarno poškodovanega v mariborsko bolnico, kjer je podlegel prehudi poškodbi 18. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Smrtna nesreča otroka. Pri Vidovičevih na Ravnem polju pri št. Janžu na Dravskem polju je bila mati in gosposinja zaposlena s pripravljanjem kruha. Mali sinček Stanko je plezal okrog po dvorišču in se je potegnil tudi na ograjo okrog vodnjaka. Zmanjkalo mu je na vrhu ravnotežja, na glavo se je opičil v poldrugi meter globoko cisterno in utonil.

Smrt pod vozom. Anton Januš, posestnik v Polanah pri Hočah, je vozil iz gozda šture. Po gozdni poti je voz podpiral,

ki se je kljub temu prevrnil in je pokopal pod seboj voznika. Januš je dobil tako hude poškodbe, da je umrl.

30.000 Din vredno gospodarsko poslopje je upepelil ogenj v Morju pri Framu posestniku Jakobu Pernat.

Nenadna smrt profesorja. V Celju se je mudil na počitnicah Ante Anzulovič, profesor na učiteljski v Čakovcu. Pri kopanju v mestnem kopališču mu je postalo slabo in se je pričel potapljati. Priskočili so mu na pomoč, ga potegnili iz reke in odpremili v bolnico, kjer je kmalu izdahnul.

Nesreča z motociklom. Dne 19. julija se je peljal Viktor Vovk, livarski delavec iz Pobrežja pri Mariboru, z motornim kolesom iz Laškega proti Teharju. Za njim je sedel tkalec Avguštin Žohar iz Maribora, v prikolici Žoharjeva žena Elza. Na cesti v Zavodni je zgubil Vovk oblast nad motociklom. Zadel je ob betonski steber pri Detečkovi vili v Zavodni pri Celju. Vovk si je zlomil desnico in desno nogo in se poškodoval po obrazu. Žohar in njegova žena sta ostala nepoškodovana.

Motociklist in kolesar trčila. Pri Šmarjeti v Rimskih Toplicah sta trčila 19. julija motociklist Avguštin Čenek iz Prage in kolesar Andrej Blatnik, kmečki sin iz Šmarjete. Čeneku je počila lobanja in ima pretres možganov. Blatnik je ostal nepoškodovan. Nezavestnega 20letnega Čeneka so prepeljali v celjsko bolnico.

Zopet požar po preteku enega leta. V vasi Vojnik okolica je upepelil ogenj posestniku Pavlu Dobrotinšku gospodarsko poslopje, ki je pogorelo do tal. Požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino. Dobrotinšku je pogorelo ravno pred dobrim letom isto poslopje vsled udara strele.

Dveletni otrok utonil. V Nevljici pri Kamniku je utonil dveletni Ivan Petek, sinček trgovca Ivana Peteka.

Žrtev prometne nesreče. Na cesti proti Petrovčam je na ovinku pri Levcu privozil za delavcem J. Nadž, doma iz okolice Osijeka, avtomobil. Nadž je preslišal avtomobilov signal. Vozilo je podrlo Nadža na

Italijanske težkoče v zasedini Abesiniji.

Italijani imajo z zasedbo abesinskih pokrajin vedno več prav resnih težkoč. Abesinski rasi zbirajo na vseh koncih četnike, ki napadajo ter pobijajo večje in manjše italijanske oddelke. Huda za Italijane je sedaj, ko je v Abesiniji deževna doba in italijanski letalci ne morejo nad upornike z bombami, ker so letališča postala jezera blata. V zadnjem času prihajajo iz vzhodne Afrike vznemirljive vesti o napadih abesinskih četnikov, kojih resničnost potrjujejo v Londonu in Parizu, le Rim zatrjuje, da nima iz zasedenega ozemlja nobenih posebnih novic.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Ti, počakaj! Nekaj te moram še vprašati. To menda drži, da boš molčal in da te storije o ciganici ne boš obešal na veliki zvon?«

»He, ali te je strah? Pravzaprav bi te bil moral še za kak stotak,« se je Lisjak porogljivo smejal; »toda za tako norega me ne smeš spoznati, da bom šel samega sebe v luknjo tlačiti. Ne bom tiho zaradi tebe, ampak zaradi sebe, da sebe ne spravim v kašo, ti tepec!«

Tako sta se ločila. Dve noči in dva dni je trajalo, da se je begunec pritepel v Zarazber. Ker je moral po ovinkih in po samotnih kozjih stezah, je mogel le počasi naprej; že se je mračila tretja noč, ko je na neki hribovski koči potrkal in prosil za prenočišče. Ves onemogel je tožil, da prihaja iz Jazbine, da mu je ušlo tele na paši in ga že dva dni išče in da je nazadnje z neke peči padel in si pri tem roko zlomil. Hribovec ga je nekaj časa ostro motril, potem pa je navidezno prijazno dejal:

»Seveda lahko ostaneš čez noč. Nesrečnega človeka še nobenega nismo s praga spodili. V hlev še pojdem na živino gledat. Počakaj; koj pridem!«

Čez nekaj časa je zunaj nekje rezko zapiskalo.

Lisjak je zaslutil nevarnost in jo ubral za kočo. Priletel pa je dvema orožnikoma v pest, ki sta ga zgrabila in oklenila.

* * *

VI.

Na kraju Bistrice, kakih dvajset minut od cerkve, je stala lesena koča, ki je bila že vsa črna od starosti. Z okenc in izpred vrat je bil prelep pogled po hribovih in dolinah, zato pa je bil pogled v hišo in kamro tem grši. Tu je bilo vse narobe: čevlarski stol je mohl svoji edini dve nogi v viš, ura na steni je migala z enim samim kazalcem, po mizi so bili nepomiti krožniki in skleda in muhe so se pasle po ostankih repice in po strjeni zabeli, na stenah so viseli jopiči in hlače, zraven pa godčeva trobenta, po klopeh okoli in po tleh je bilo polno čevlarskega orodja, papirja, mohorskih knjig ter raztrganih, pošvedranih in napol popravljenih čevljev. Iz kamra pa se je režala razodeta in razvaljena postelja, poleg nje odprta skrinja, s sten pa razbito ogledalo in trije pereli okviri brez slik.

Lastnik te kočice in edini prebivalec v njej je bil »mojster Smola«, krepek samski mož blizu štiri-desetih let. Prav ime mu je bilo Cencij — Vincencij Mrkač — in čevlarskega je bil stanu. Kadar ga je bila volja, je dobro delal, ampak voljen je bil bolj redko. Rajši, ko da bi doma čepel in po kopitih

tla in blatnik mu je zlomil desno nogo nad kolenom.

Iz šale prebridka resnica. 34letni čevljar Anton Lešnik se je v Podvrhu pri Braslovčah nekaj nacukaval z nekim moškim. Oba sta padla, Lešnik pa žalibog tako nesrečno, da si je zlomil tilnik in je kmalu po prepeljavi v celjsko bolnico izdahnil.

Požari v območju naših rudokopov. V gozdu Jablanček v šentlambertski občini pri Zagorju ob Savi je zlobna roka požgala lovsko kočico bratov Palčič, ki sta navdušena lovca in sta si gozdno streho sama postavila. — Na Polaju pri Trbovljah je zgorela rudarju Kalšeku baraka, v kateri je redil svinje in perutnino. Živali so se pravočasno rešili.

Od brezvestnega avtomobilista povozena. V Kranju je povozil neznan avtomobilist Marijo Hribar, 34letno delavčovo ženo iz Srakovelj pri Kranju. Sunek ji je prebil lobanjo, pretresel možgane in jo je na zntraj tako poškodoval, da so jo oddali v ljubljansko bolnico v brezupnem stanju.

Letalo se vnelo in tresčilo v morje. — Predsednik poljske lige za morje in kolonije, armijski inspektor general Orlic: Drescher se je vozil 16. julija v letalu z letalskim polkovnikom Lothom in pilotom. Pri morskem kopališču Orlovo se je letalo vnelo in tresčilo v morje. Oba pilota in pilot so bili takoj mrtvi.

Razne novice.

Navedila in pojasnila za obiskovalce jubilejnega V. Mariborskega tedna. Kakor smo že poročali, je generalna direkcija državnih železnic odobrila polovično vožnjo za poset jubilejnega V. Mariborskega tedna, ki se vrši od 1. do 9. avgusta t. l. Ta popust velja za dopotovanje od 30. julija do 9. avgusta, za povratek pa od 1. do 11. avgusta. Posetniki V. Mariborskega tedna, ki hočejo uživati ugodnost polovične vožnje, morajo kupiti na odhodni postaji ali pri »Putniku« direktno celo vozno karto do Maribora (4 Din 2.— in železniško legitimacijo K-13). Železniška karta se pri prihodu v Maribor ne sme oddati,

ker velja ista, obenem z železniško legitimacijo, na kateri se potrdi obisk V. Mariborskega tedna, za brezplačen povratek do odhodne postaje. Legitimacije za vstop na V. Mariborski teden se kupijo v Mariboru. — Legitimacije za zunanje posetnike: Za obiskovalce, ki plačajo vozno karto do Din 15.—, se žigosa železniška legitimacija na podlagi običajne dnevne vstopnice za 5 Din; za vozne karte od 15 do 25 Din na podlagi legitimacije za 10 Din, ki velja za dva dnevna in za dva večerna obiska; za vozne karte od 25 do 60 Din na podlagi legitimacije za 15 Din, ki velja za tri dnevne in tri večerne obiske, ter končno za vozne karte nad 60 Din na podlagi legitimacije za 25 Din, ki velja za 6 dnevnih in 6 večernih obiskov. Legitimacija se glasi na ime in je neprenosljiva. — Vstopnice za Mariborčane in vse one, ki se ne poslužujejo polovične vožnje: enkratna dnevna vstopnica stane 5 D, enkratna večerna vstopnica pa 3 Din; za otroke, dijake s šolsko legitimacijo in vojake do narednika stane dnevna ali večerna vstopnica 2 Din. Stalne legitimacije, ki veljajo za 10 dnevnih in 10 večernih posetov, stanejo 25 Din.

Gasilska četa v Spuhlji priredi v nedeljo dne 9. avgusta v gostilni Kravina Franc v Ptujju pri sejmu veliko tombolo. Pridite vsi!

Že tretja mesarska pomočnica v istem kraju. Izpit za mesarsko pomočnico je z dobrim uspehom prestala v Celju Fanika Forte, uslužbena pri svojem bratu, mesarju Jožefu Forte v Trbovljah. Fanika je že tretja mesarska pomočnica v Trbovljah.

Dva turista pogrešajo. Pred več nego 10 dnevi sta se odpravila na Grintovec in na Skuto v Kamniških planinah jurist Vid Janša in Mladen Mikšič. Obstoja bojazen, da sta ponesrečila.

Letošnjo žetev pšenice v naši državi ceni novosadska družba mlinarjev na 25 milijonov meterskih stotov. Od te količine bo določenih 30.000—40.000 vagonov za izvoz.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

razbijal, je lazil za vericami in ptiči, ki jih je lovil in prodajal, ali pa je hodil v les delat. Tisti pa, ki so se k njegovi čevljarski umetnosti zatekali, so se jezili in kramentalirali. Poleti je trajalo vsaj šest tednov, da je napravil nove čevlje; da je pa stare popravil, za to je bilo treba pet ali šest mesecev. Dejal je, da so kože tako suhe, da kar pokajo, in če nima denarja za vino ali za mošt, jim ni in ni kos. Denarja pa je v tej krizi tako malo kakor snega v juliju.

Toda Cencij ga je vedno še toliko ugnal, da ni trpel žeje. Po navadi je govoril prav po hribovsko domače; kadar pa ga je imel nekoliko pod kapo, je zavijal in se pačil kakor kak mestni pismar in je govoril tako gizdavo in nabrano, da je vse silil smeh.

Bistričani so zmerom vedeli, kodi ga je s Cencijem. Že od vojakov sem je znal trobentati in še zdaj je bil svoji trobenti zvest. Če je bil doma, je zjutraj z jutrnico vred že budil dolince s svojim piskanjem, opoldne si je trobil kake četrte ure in zvečer, ko je zvonilo večno luč, je po stari vojaški navadi klical na počitek. To pa je bilo takole: Kadar mu je trobenta brumno vriskala, tedaj je bil trezen; kadar mu je trobljala venomer: tre-re, tre-re, tedaj je bil okajen; kadar je le zdaj in zdaj zamolklo zahripala, tedaj je bil pošteno nadevan. Kadar pa je bilo vse tiho, no, tedaj ga ni bilo doma — in navadno je bilo tako.

Saj mu nihče ni mogel zameriti, da se je tako nerad držal svoje bajte, ko v njej ni imel nobene druge tovarišice kakor trobento. Cencij pa si je želel družbe in razgovora. Deset let že si je iskal kako družico; toda gledal je malo previsoko. Kot pravi izprašani čevljarski mojster je menil, da ni kar vsaka zanj; le kaka gruntarska bi po njegovem smela biti za gospo mojstrinjo. Pred leti je snubil Ravnjakovo, ki je bila zdaj Pristovnica na Breznici, potem Osojnikovo Franco, potem Kamnikovo Reziko, potem Burjakovo Julko — in vse so mu pokazale figo. Zato jim je na sejmišču vpričo ljudi povedal na svoj slovesni način vse grehe in slabosti, ki jih kazijo.

Ko pri gruntarskih ni imel sreče, se je ponižal k bajtarskim, pa mu je tudi pri teh spodletelo, tako da je bil zdaj pri štiridesetih še zmerom tako sam kakor pri dvajsetih. Zdaj pa je bil že zadnji čas; zato se je jel ozirati po deklah. Bogastva pri teh ni bilo najti, pač pa pridne roke — in tudi te so bile mojstru Smoli potrebne. Saj je imel poleg kože še kos zemlje, sicer res da le tolik, da je bil za kako kozo. Za Cencija pa je bilo tudi te zemlje obilo. Pustil je travo, da je zrastle in se posušila, nikoli je ni kosil, počasi je izginila tudi lesa okoli, ker jo je pobral in znetil.

Vendar bi mu bil krivico delal, kdor bi bil dejal, da je lenuh ali da Bogu dan krade. Če mu je voda

Obžalovanja vredni slučaji.

Mož ustrelil ženo. Dne 17. julija ob pol 11. uri predpoldne je prišlo v Mariboru na Aleksandrovi cesti 51 v stanovanju na dvorišču do žalostne družinske žaloigre. V omenjeni hiši stanuje 43letni ključavničar v železniških delavnicah Ivan Ferlinc, ki je bil v ločitvenem postopanju s svojo 36letno ženo Elizabeto. Radi preprirov je moža žena zapustila pred šestimi tedni in se je oglasila v stanovanju 17. julija, kjer je prišlo do krega med zakoncema. Mož, ki je bil vinjen, je pograbil samokres ter oddal na ženo strel. Krogla je pogodila žrtev v vrat in je bila radi notrajne izkrvavitve takoj mrtva. Ferlinc se je po oddanem strelu podal k hišnici in ji naročil, naj pokliče zdravnika in policijo. Policijska komisija je ugotovila smrt. Nesrečna zakonca imata 13letnega sina in 14letno hčerko.

Goljufija pod krinko gasilstva. Tri mariborske trgovce je osleparil neznanec, ki se je izdajal za pooblaščenca gasilske čete iz Kamnice. Najprej je dobil od trgovcev vzorce od blaga za gasilske uniforme. Za tem se je pojavil z naročilnico, ki je bila overovljena s štampljko gasilske čete in s podpisoma predsednika ter tajnika. Naročilnica se je glasila na 30 metrov blaga proti naknadnemu plačilu. S pomočjo blaga za uniforme je izvabil goljuf od treh trgovcev od vsakega po eno moško obleko z. oblubo, da jo bo plačal s poravnavo blaga za uniforme. Ko so trgovci dobili blago, so obvestili kamniške gasilce, ki so bili debelo začuden, ker niso nikogar poslali naročat. Slepjar je ponaredil štampljko in oba podpisa.

Žeparji imajo dober nos. Franc Dernekovič, posestnik iz Pobrežja pri Mariboru, je prišel v mesto. Pri sebi je imel dva jurja, katera je hranil v škatljici za biks. Na Koroški cesti mu je žepar izmaknil škatlo z denarjem.

Posestnico ogoljufal za vino. V Jakobskem dolu pri Jarenini se je oglasil pri posestnici Ivani Kacjan neznanec kot

Abesinski četniški oddelki

so osredotočili svoje napade na železnico Džibuti-Addis Abeba in na avtomobilsko cesto, ki veže Addis Abebo z italijansko prevojno kolonijo Eritrejo. Italijani so v skrbeh za varnost svoje posadke v abesinski prestolici.

Po najnovejših vesteh je Addis Abeba odrezana od ostalega sveta že od 6. julija. Deluje samo še radio postaja. Telefonske in brzozjavne zveze so čisto odpovedale.

Avtomobilska cesta, ki tvori zvezo med prestolico in Eritrejo, je popolnoma uničena od abesinskih četašev in deloma vsled nalivov v sedajnem deževnem času.

vinski kupec. Kupčija je bila naglo sklenjena. Kmetica je koj opoldne oskrbela prevoz vina v Maribor. Neznani kupec je peljal Kacjanovo v Jan Kolarjevo ulico. Tamkaj je 300 l vina prevzel. Pretočil ga je v majhne sodčke, katere so odnesli in odpeljali drugi moški. Slednjič je čudni kupec, ki je rekel kmetici, da se piše Kraut, sedel na kolo in je neznan kam zginil. Ženska je nekaj časa zastoj čakala, nato pa je spoznala, da je nasedla navadnemu sleparju, katerega išče sedaj policija.

Umorjena in izropana. V Zgor. Voličini pri št. Lenartu v Slov. goricah je na samotnem gospodarila Otilija Kocbek. Dolga leta sta živeli skupaj s sestro Ivano, ki je letos na spomlad umrla in je zapustila Otiliji svoj delež. Dne 16. julija zjutraj je opozorilo mukanje živine, da se je moralo Kocbekovi nekaj pripetiti. Sosedo so pogledali skozi okno in so videli, da leži na tleh pri postelji v krvi gospodinja. Poklicana sodna komisija je ugotovila, da so ljudje zadnjič videli Otilijo 11. julija. Krvavo dejanje je bilo izvršeno najbrž v soboto ali na nedeljo 12. julija. Lačna živina je opozorila sosese, da je odkrila umor. Kolik denarni plen je padel neznanemu roparskemu morilcu v roke, ni ugotovljeno.

Iz strahu pred sodnijo v smrt. Na sodišče v Marenberg je bil pozvan Avguštin Lorenci, 22letni poljski delavec. Iz strahu, da bi bil kaznovan, se je obesil v šupi pri št. Vidu v Vuzenici.

Tri žrtve fantovskega pretepa. Do hudo krvavega pretepa je došlo v Polički vasi v Slov. goricah med pijanimi fanti, ki so popivali v vinotoču posestnika Fr. Kunster v Polički vasi. 20letni Franc Šantl se je oborožil z vilami, s katerimi je sunil v truh 20letnega Alojzija Trotiča in je tudi 22letnega Jožefa Debelaka težje poškodoval po obrazu in prsih. Iz istega vrveža je hotel 7letni Štefan Bobek spraviti na varno svojega brata. V splošni zmedji je bil vržen na tla in si je zlomil desno roko. Tri omenjene poškodovance

so spravili v mariborsko bolnico, več lažje ranjenih je ostalo v domači oskrbi.

Prijet kurji tat. Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so prijeli Martina Sedlačka, pri katerem so našli več ukradenih kur. Sedlaček je priznal, da je pokradel perjad v Rogoznici.

Trije požari v eni noči. V noči na 15. t. m. je doživela mariborska daljna okolica kar tri požare. V Ješenci pri Framu je izbruhnil ogenj v delavnici čevljarja Mat. Skaza. Hitro na pomoč pribrzeli gasilci so oteli del hiše. — Ne daleč od Pragerskega je bilo od podtaknjenega ognja uničeno gospodarsko poslopje posestnika Štefana Potočnika v Trnovcih in znaša škoda 35 tisoč Din. — V Klopcah pri Slov. Bistrici je postala žrtev nočnega požara domačija posestnika Leopolda Brumeca.

Tat v stanovanju. V Ptujju v ulici Vseh svetnikov je delala na svojem vrtu Ivana Kraeber, hišna posestnica. Med zaposlenostjo in v odsotnosti je vdrl v njeno stanovanje neznan klatež, ki ji je odnesel 4300 Din.

Obstreljen radi par marelic. V mariborsko bolnico so pripeljali s šibrami obstreljenega Leopolda Šaska iz Poljčan. Izpovedal je, da je na potu iz gorce proti domu utrgal na vrtu nekega posestnika par marelic. Nenadoma je počil strel in šibe so ga zadele v roko in rebra.

Zabodljaj v vrat. Na cesti v škofji vasi pri Celju je na večer mlad hlapec zabodel zelo nevarno v vrat 37letnega posestnika Antona Bincla iz škofje vasi. Težko ranjenega so spravili v celjsko bolnico.

Tatvina vina. Na Vinjem vrhu pri Novem mestu ima posestnik Frkolj iz Gradišča svojo zidanico. Neznane mu je vdrl v klet in mu je odnesel vino, katerega je skrbno hranil za mlatiče.

Vlomilec v pastirske kočje po planinah prijat. Na Mali in Veliki planini po Kamniških planinah so bili vlomi v pastirske kočje pogosti. Zlasti so se dogajali v jeseni in zimi, ko pastirjev ni več na planinah. Zadnji vlom je bil izvršen 24. junija v Starovašnikovo kočjo na Mali planini. Orožniki iz Kamnika so vlomilca prijeli

na nekem škednju. Gre za 34letnega Lovrenca Starovašnika iz Podstudenca. Z osumljenim vlomilcem so dobili orožniki tudi zalogo vitrihrov.

Izpred sodišča.

Obsodba radi dveh ponarejenih novcev. Janez Kobiljšek, 24letni samski rudar v Lokah pri Zagorju ob Savi, je ponaredil 5. junija dva kovanca po 20 Din. Potvorbi so spravili v promet in sicer eno v trgovini Amalije Kopačeve v Izlakah, drugo pri trgovcu Jurju Kolčanu v Orehovici. Ponarejevalca so kmalu imeli in so ga izročili v ljubljanske zapore. Kobiljšek je bil 14. julija za dva ponarejena novca obsojen na 1 leto in 4 dni strogega zapore.

Slovenska Krajina.

Sobota. Cerkevna oblast je imenovala za uekanijskega upravitelja namesto pokojnega g. kanonika in dekana soboške dekanije g. Jožefa Krantz, tišinskega plebanoša. Za oskrbnika te velike fare pa domačega g. kaplana Vojkovič Jožefa. Obema čestitamo in prosimo Boga, naj ju blagoslovi, da bosta lažje opravljala svoje dolžnosti!

Beltinci. Naš preč. g. plebanoš Vadovič Rud. je obhajal 40letnico mašniškega delovanja. Posvečen je bil v Sombetheli od škofa Glidasy Koruda. Želimo mu za redki jubilej tisto, kar si sam najbolj želi! Najbolj pa molitve tistih ovčic, katere so bile izročene njemu v oskrbo v Soboti, pri Sv. Benediktu in na Tišini.

Turnišče. V nedeljo dne 12. t. m. je prikazal prvo sv. mašo brat g. dekana Jerič Mihael. Velika množica duhovnikov in bogoslovcev je pospremila g. novomašnika pred oltar. Brat g. novomašnika je z veliko gorečnostjo stopil na prižnico in mu je povedal mnogo ganljivih besed, katere so vsakemu verniku segle globoko v srce; posebno staršem, ki so ob tej priliki obhajali 50letnico zakonskega življenja, katero je blagoslovil g. novomašnik. Jubilanta sta bila tako srečna v zakonu, da sta vzgojila dva duhovnika. G. novomašniku iz dna srca čestitamo in mu želimo obilo božjega blagoslova v bodočem delovanju!

Železniško progo iz Addis Abebe do Džibutija Abesinci stalno kvarijo, da je promet po njej nemogoč. Mine po več dni, ko sploh ni nobenega vlaka iz Džibutija v prestolno mesto, ki ima najnujnejših življenjskih potrebščin samo za 3 tedne.

Abesinski ras Imru je zbral preostanke bivše neguševe vojske in sedaj napreduje s celo armado proti Addis Abebi. Italijani so poslali močnejše oddelke iz Addis Abebe vzdolž ob železniški progi, da jo ščitijo pred razdiranjem in v prestolnici sami je ostalo le malo italijanskih vojakov. Ras Imru je obveščen o pičlosti italijanske posadke v Addis Abebi, kateri se bliža z vsjo naglico.

že v grlo tekla, to se pravi, če so mu bili žepi prazni in je zadnje drobtine pometel, tedaj je delal ko črna živina: pozimi s šilom in kopitom, poleti pri kmetih na polju in travniku.

Tako suh je bil prav sedaj, ko je moral Lisjak z Raven. Zato se je oglasil Ravnjaku, češ, da bi rad prišel kositi. Pri tem je imel še drug namen; seznaniti se je hotel z Urško in izvedeti, kaj bi dejala, če bi jo hotel vzeti. Res se mu je posrečilo: Ravnjak ga je sprejel, Urška pa, ki je bila sicer že precej zarjavela devica, vendar še polna upov in pričakovanja, mu tudi ni skrivala, da bi ji bil zakonski stan vse ljubši od deviškega.

Ko je mojster Smola dva tedna pridno delal in si nekaj kovačev prislužil, je prišlo z Urško do besede. Bilo je v nedeljo še zgodaj zvečer. Precej rožicah jo je mahal čevljar v vasi na Ravne. Pičel streljaj od doma je sedela v robu Urška v svoji pisani noši in šivala. Možakar je krenil proti nji, se ji oglato priklonil in cifrasto poprašal:

»Ali mi dovoliš, da prisedem?«

»Zakaj ne, hihhih,« se je zarežala »tička«; »saj je prostora dovolj.«

Čevljar je prisedel, zavihal si je brke in slovesno dejal:

»Častita dekla Uršika, ali smem nekaj prositi?«

»Seveda,« se je dekla na glas zasmejala; »prej

pa moram jaz tebe nekaj prositi. Popravi mi vendar čevlje; že od velike noči jih imaš!«

»Kaj?! Njenih starih čevljev ne bom popravljaj, ampak ji bom napravil par čisto novih za poroko.«

Urškine oči so se zasvetile, rdečica jo je oblila, napol plaho, napol hudomušno je vprašala:

»Kaj naj počnem s takimi čevlji? Saj nisem nevesta.«

»Še danes more biti. Treba ji je le ziniti.«

»Ziniti je težko, ko ne vem, ne kod ne kam.«

»Tedaj ji hočem pomagati. Naj me pogleda! Moja prosta, neprisiljena in dobro premišljena volja je, prej ko mogoče stopiti v stan svetega zakona. Ker sam tega ne morem, vprašam njo, častito dekle Uršulo, ali mi hoče dati roko in srce.«

»Torej praviš, da bi me vzela. Ali ti je resnica ali imaš norce?«

»Takah norcev mi naj nikar ne podtika! Trdno in zares mislim, kar govorim.«

»Ljudje pa pravijo, da se ne boš več ženil.«

»Ljudje vejo dosti povedati, kadar jim je dolg čas. Zakaj se ne bi več ženil? Še vedno se štejem med mladeniče, imam hišo in grunt in rokodelstvo, torej podlage dovolj, da si ustvarim družino.«

»Jaz pa prinesem sedem tisoč dinarjev pošteno prisluženega denarja k hiši. Nekaj malega dobim še od tete in boter mi je obljubil kravo.«

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Turnišče. Te dni je obiskal svoj rojstni kraj g. Bakan Jožef, plebanoš na Hrvaškem, v Seli Zagorski.

Smrtna žrtev tihotapstva. Pri vasi Dolina, ne daleč od Dolnje Lendave ob jugoslovansko-madžarski meji, je zapazila obmejna straža 41letnega slikarja štefana Kosa pri tihotapskem prekorajenju meje. Ker švercar na poziv graničarja ni obstal, ga je slednji ustrelil. Kos je bil že leta udan pijači in je zanemarjal svojo stroko. Pred tremi leti se je zatekel preko meje na Madžarsko, kjer se je ukvarjal s tihotapstvom in se je bal, da bi ga prijeli. Že eno leto je služil za hlapca na madžarskem posestvu ob meji in je ob raznih prilikah tihotapil, dokler ga ni zadela žalostna usoda tihotapstva — graničarska svinčena krogla.

»Živio! Sedem tisoč dinarjev in krava in še teta,« je vzkliknil čevljar in oči so mu zasijale. »To velja! V Maribor lahko greva župana vprašat, počem nama Maribor da. Častita nevesta Uršula, naj mi da roko in srce!«

»Cencij, zdaj pa nehaj s tem cifrastim marnjem pa govori kakor pameten človek, če imaš resnico,« ga je opomnila »tička«.

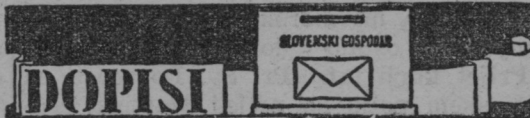
»Saj res. Zdaj, ko sva ženin pa nevesta, se ne bova več vikala, ampak po domače tikala... Torej, moja predraga Urška, kdaj pojdeva pred oltar?«

»Ljubi Cencij, prej ko mogoče, tako si rekel. Če greva ta teden h gospodu župniku, naju v nedeljo že lahko okličejo, o šentjakopljem pa je poroka. Teda je lepo.«

»Hoho, ljuba, tako hitro jaz ne znam kuhati. Poleti se le še nauživa samske prostosti! O šmihljem ali Lukeževem je tudi še lepo.«

»Né, moj ljubi Cencij! Kdor dolgo odlaga, nazadnje odloži. Če se šele jeseni vzameva, nama bo hiša prazna, gumno prazno, kravo bova imela pa sena nič, tudi posušilo se ne bo, ko bova hišo pobelila. Tako bova na zimo brez vsega. Jaz mislim, da je za poroko o šentjakopljem prej pozno ko zgodaj. Škoda časa.«

Čevljar je nekaj časa premišljal, potem je dejal: »Imaš prav... kajne: Kdor se mlad ženi, se mu



šmartno pri Slovenjgradu. Naši sosede Ribničani so se oglasili pri nas. Kamnoseška zadruga iz Ribnice na Pohorju je kupila takozvani Golobov kamnolom. Tukaj je dosti granita, dočim ga drugod v našem okraju ni. Po daljšem pogajanju so prišli do sporazuma za odkup tega kamnoloma. Pred kratkim časom so bili pri nas voditelji te zadruga, da ugotovijo, ali bo kamen sposoben za izdelavo. Prvo poizkušnjo je napravil kamnosek g. Franjo Pungartnik iz Ribnice in nam izjavil, da kamen odgovarja njihovim zahtevam. Ta kamnolom bo v najkrajšem času začel obratovati ter bo precej delavnih sil potreboval. Mi smo tega veseli, kajti ta zadruga je ena izmed tistih, ki nudi svojim članom in tudi delavcem najbolj ugodne plače. Treba bo dosti zboljšati ceste od postaje do kamnoloma, kajti poharski granit je težak.

Razbor pri Slovenjgradu. Kakor drugod, tako je tudi pri nas v tem letu bilo veliko nalivov. Eden najmočnejših je bil dne 30. junija. Takoj popoldan so se pričeli zbirati temni oblaki med Smerkovcem in Urško goro, utrgal se je oblak in je deževalo dve uri, kakor da bi lilo iz škafa. Padala je tudi toča, katera pa hvalabogu ni napravila velike škode; pač pa so narastli hudo-urniki in potoki, da so kmalu prestopili bregove in odnesli s seboj jeze in žlebe in veliko zemlje. Po hribih so razdrli vse ceste, tako da je sedaj vsaka voznja nemogoča. Letina nam ne kaže nič kaj posebno. Koruza ni pri nas nikdar obrodila, sedaj pa se je tega semena precej zasadilo v naši župniji, ko zopet postanemo samosvoji.

Pameče pri Slovenjgradu. Približujeta se lepa praznika sv. Jakoba in sv. Ane. Vsa fara se že delj časa pripravila, da letos kar najsvečnejše proslavi ta dva praznika. Kdo ne pozna prijazne izletne in romarske poti pri Sv. Ani nad Pamečami? Vsako leto se te dni zbere velika množica vernega ljudstva, da opravi svojo romarsko pobožnost ter tako svojo versko dolžnost združi z užitkopolnim izletom. Na Jakobovo se pri Sv. Ani daruje nad osem svetih maš, počenši jutraj ob pol sedmi uri. Ob 10. uri bo slavnostna procesija, nato pridiga g. misijonarja

staremu ni treba! Razumem, da, in če se tebi mudi, se meni ne sme nič manj. Torej velja sveti Jakob.«

»Da, Cencij, kakor ti želiš: naj velja sveti Jakob! Kakor je tebi prav, tako je meni... Najbolje je, moj ljubi, še danes pojdi h gospodu župniku pa pozvej, kdaj naj prideva na izpraševanje!«

Te besede so bile mojstru Smoli po godu; kajti zdelo se mu je danes še prezgodaj, da bi slekel svojo nedelno obleko.

»Zgodi se tvoja volja, moja bodoča ljuba žena! Pohitel bom, da še gospoda pokonci dobim,« je rekel in jo mahnil proti fari.

»Ali čuj, Cencij, na veliki zvon te reči še nikar ne obešaj,« mu je zaklicala nevesta.

»Tiho bom kakor prazen možnar. Živa duša skrivnosti ne izve ko samo gospod župnik.«

Z mogočnimi koraki jo je drl proti cerkvi in se niti enkrat ni ozrl; »tička« pa je vsa srečna šla proti domu na Ravne. Ko je ženin prišel na faro, se mu je bolj ko v župnišče mudilo v gostilno. Dejal je, da mora svetilki v svoji glavi priliti žlahtnega olja, da bo pred gospodom župnikom jasno in svetlo gorela. Žal, da je toliko prilil, da mu je ušlo čez in da poti v župnišče ni več našel. Ne da bi kaj opravil, se je opolnoči vrnil na Ravne. Toda zdaj ni bil več prazen možnar, ampak tako nabit, da ni mogel biti tiho in je pokal in lomastil, da je spravil vse Ravne pokonci. (Dalje sledi.)

s slovesno sv. mašo. Prav tako tudi dne 26. julija, ko se obhaja god sv. Ane in hkrati lepa nedelja. Za okrepčila pa bosta v polni meri poskrbela naša vrla cerkvena ključarja gg. Dular in Ošlovnik, ki sta letos prevzela gostilno, da tako sama kar najboljše zadovoljita romarje. Pridite v obilnem številu počastit sv. Ano in se obenem nasrkat svežega planinskega zraka, ki ga nudi ta lepa razgledna točka.

Sv. Marija v Puščavi. Kakor vsako leto, tako praznujemo tudi letos v nedeljo dne 26. julija v Puščavi velik romarski shod. Častilci sv. Ane, posebno matere, ste vabljeni, da od blizu in daleč prihitite v Puščavo počastit sv. Ano, posebno ker je ugodna zveza z vlaki. Dnevni red je sledeči: Spovedovalo bo več spovednikov od zgodnje jutranje ure do opoldne. Ob 7. uri bo pridiga in nato peta sv. maša. Ob pol 9. uri bo druga sv. maša na gričku pri kapeli sv. Ane. Ob 10. uri bo procesija z Najsvetejšim, potem pridiga in peta sv. maša. Pri rani in pozni sv. maši bo darovanje okoli oltarja za cerkev, da se krijejo stroški za popravilo farne cerkve, ki so narastli letos na 25.000 Din. Prosimo drage romarje za obilen prispevek, da krijemo letos ta dolg. Saj ni nobeden dinar proč vržen, ki ga darujete cerkvi, ampak bogato naložen pri Bogu!

Št. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo bo imel pri nas rano službo božjo g. Žalar Alojzij, delavski duhovnik iz Hrastnika. Bo ob tej priliki potrkal na dobra srca šentpeterčanov in jih poprosil, da po svojih močeh prispevajo za cerkev Kristusa Kralja, ki se gradi v hrastniški dolini, kjer žive rudarske družine težavno življenje, ker jim primanjkuje dela in s tem jela, tako da si iz lastnih sredstev ne morejo sami postaviti hiše božje. Zato pa ne ostanimo gluhi njihovim prošnjam ter odprimo svoja srca in pomagajmo jim graditi hram božji sebi in njim v srečo in zveličanje.

Slovenske Konjice. V nedeljo dne 2. avgusta se vrši po prvi sv. maši v dvorani Katoliškega društvenega doma v Konjicah ustanovni občni zbor krajevne Kmečke zveze za nadžupnijo Konjice. Vsi, ki se bavite s kmečkim delom, vam bodi v častno dolžnost, sodelovati v svoji stanovski kmečki organizaciji, katere namen je podpirati kmečki stan k gospodarskem napredku ter ga zastopati pred zakonodajno oblastjo. Ob tej priliki nam bo govoril g. minister Vesenjaki iz

Po poročilih iz Džibutija je prišlo do napada Abesincev na Addis Abebo. Med abesinskimi četaši in italijansko posadko se je razvila ljuta borba, v kateri je bil ranjen abesinski podkralj in maršal Graziani.

Italijansko vojaško sodišče

je pridno na delu v Addis Abebi, kjer po kratkem postopanju sodijo one Abesince, ki se ukvarjajo s tihotapstvom orožja. Razprave proti tem tihotapcem so javne na glavnem trgu v prestolici. Predsednik tega sodišča italijanski general je rekel ob progla-sitvi smrtne kazni nad tremi Abesinci: »Doslej smo z vami lepo postopali, toda odslej naprej ne bomo poznali nobene milosti več!«

Maribora ter domačina Napotnik Matija in šelih Janez. Pridite v velikem številu!

Šoštanj. Dne 24. t. m. gre procesija namesto na Sv. Višarje na Urško goro pri Slovenjgradcu in k Sv. Križu nad Belimi vodami. Romarji se zberejo v petek v Zavodni ob 7. uri, gredo do št. Vida, kjer bo ob desetih sv. maša. Zvečer so na gori večernice, v soboto zjutraj pa sv. maša s pridigo. Nato shod in procesija k Sv. Križu, kjer bo v nedeljo dne 26. t. m. zaključna sveta maša. Priporočamo se za lepo udeležbo! Vodja romarjev.

Rajhenburg. V soboto dne 11. julija zvečer so mariborski romarji, ki so prihiteli v Slovenski Lurd s svojim Nadpastirjem, po večerni cerkveni pobožnosti napolnili Slomšekovo dvorano do zadnjega kotička. Dekleta so igrala svetopisemsko igro »Jeftejeva hči«. Romarji so govorili, da tako lepe igre še niso videli. Ko se je Jeftejeva hči poslavljala od svojih tovarišic in šla v smrt radi nepremišljene očetove prisega, so bili ljudje globoko ganjeni. Vsa čast dekletom, da so tako lepo in prepričevalno igrali.

Peter Rešetar rešetari.

Koga se drži smola? Nekateri so me vprašali, kdo ima večjo smolo, ali JNS, ker je dobila generala Petra Živkoviča za predsednika, ali pa gospod moj kolega Peter Živkovič, ki je postal predsednik srahirane JNS. Meni se zdi, da se obeh smola drži in zato tudi ne morem dognati, katerega se je več drži. Vesel sem le, da sta skupaj zasmolena!

Korak naprej. V Sloveniji je začel letos izhajati nov tednik z imenom »Stara pravda«. Izdajal ga je znani bojevnik Stane Vidmar. Ko je list prišel ta teden, smo ga pogledali, pa smo brali uvodnik: Zopet korak naprej. Mislil sem, da bo najmanj dnevnik postal. Ko dobro prečitam, pa vidim, da bo list sploh prenehal izhajati. In zato je uvodnik napisal besedo: Korak naprej. Samo to je res po pravici povedal. Le delajte še naprej take »korake«! Boste daleč prišli! Mene pa to veseli, ko vidim, kako »korakajo«.

Slovenska fronta brez slovenskega voditelja. V Ljubljani so se zbrali in so sklenili vsi raztreseni udje, da bodo sodelovali. Nazvali so sebe, da so slovenska fronta. Ko pa so iskali voditelja, ga niso našli. Posebna deputacija je zato šla v Zagreb, če bi doli dobili katerega, ki bi naj bil vodja slovenske fronte. Tako imamo slovensko fronto, pa brez slovenskega voditelja! Mene so sicer prosili, toda jaz svojega poštenege imena ne dam kar tako na razpolago. Sicer bi bila pa potem tudi zmešnjava, če bi jaz bil tudi predsednik, bi naju s Petrom Živkovičem zamenjavali.

Star soldat Stane Vidmar. Še dobro se spominjam bojevnih dni v pretekli dobi, pred nekaj leti. Mi, kar nas je vojake služilo, smo gledali v Stane Vidmarju glavnega starega soldata. Tedaj nismo razumeli, danes pa vidimo, da je že tedaj hotel splezati do višje šarže. Sedaj, ko je tudi general Živkovič postal predsednik JNS, pa se je še Stane Vidmar odločil. Tudi on je odložil svojo staro sabljo bojevnikov in se je podal organizirat ljudsko fronto. To je fronta, ki se bori proti ljudstvu. Kajti tudi Italijani so imeli abesinsko fronto, ko so se borili proti Abesincem. Narod si bo znal že pomagati proti tej fronti!

Orožje ljudske fronte. Lažnjivi kljukec, liferant bojnega orožja slovenskega dela JNSarjev, je sedaj začel obratovati tudi ponoči, ker so prišla velika naročila iz ljudske fronte. Vojna industrija pa res cvete. Samo g. Stane Vidmar bo vpeljal nove vrste orožje, zoper katerega »bode

treba naročiti marele! Vidmar ima namreč fabriko marel in jih bo treba malo v denar spraviti.

Martin Vrzalak:

Ob stoletnici božje poti k Sv. Križu pri Belih vodah.

Živimo v dobi, ko ljudje obhajajo različne obletnice: 50letnico, 40letnico, 25letnico, že celo 10letnico tega in onega dogodka. Na eni strani ima to morda svojo dobro stran, na drugi pa priča, kako je današnji svet plitev in površen; človeka je treba sproti spominjati, sicer pozabi večino tega, kar je doživel pred leti. Živimo prenašlo. Nekdaj je bilo to drugače.

Če pa že obhajajo razne obletnice, potem je gotovo opravičeno, da se izpregovori nekaj o božji poti pri Sv. Križu pri Belih vodah, ki je znana na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Hrvaškem. Starejši ljudje so vedeli o tem mnogo povedati, mladi svet pa ve malo ali nič. Namen tega pisanja ni, navesti vse podatke iz belovoške spomenice in vsa ustna izročila, marveč hočem kritično obdelati to snov, tako, da se sme misliti, da je bilo res tako.

Predno se opiše početek božje poti, moram omeniti nekaj splošnih pripomb.

Če se reče, da je stoletnica, se ne misli na prve začetke, ko so začeli prihajati ljudje na ta 1044 m visoki hrib; nova velika cerkev sv. Križa je bila posvečena šele leta 1862 po škofu Slomšku dne 8. avgusta, ki je bil petek po 8. nedelji po Binkoštih. Od takrat je znana pesem: »Pohvala sv. Križa«. Kurat v Belih vodah je bil takrat g. Franc Ks. Burja, oni, ki je prinesel škofu Slomšku knjigo, v katero je škof poleg pesmi zapisal še druge pripombe. Nova cerkev se je zidala od leta 1850 do leta 1857, kurat v Belih vodah je bil v tem času g. Rafael Vegund, iz škalske doma; torej ni stavil cerkve g. Burja, ki je prišel v Bele vode po smrti g. Vegunda leta 1858. Tudi ni g. Burja v Belih vodah pokopan, kakor se mnogostransko govori, temveč je leta 1866 prišel na župnijo Sevnica ob Savi. V Belih vodah sta pokopana dva župna upravitelja, gg. Rafael V gund in Martin Grobelnik.

Dalje se trdi, da je cerkev pri Sv. Križu stavil isti gospod, kakor ono pri Sv. Križu nad Črnečami. Res je, da sta obe cerkvi zidani v istem slogu, tudi velikost je precej ista, le širja je križevska pri Belih vodah, vendar v belovoški kroniki ni zapisano, da je bil g. Vegund tudi v Črnečah uslužben. Sicer bi bilo to verjetno, saj sta tedaj obe župniji kot danes spadali k lav. škofiji, od leta 1859 do prevrata pa so Črneče bile v krški škofiji. Božja pot Sv. Križa pri Črnečah je bila do konca svetovne vojne zelo slavna in obiskana, tje so v poletnem času vsak petek prihajali redovniki benediktinci iz Št. Pavla, duhovniki iz Celovca, Maribora in drugod. To je lahko, ker je v Dravogradu križišče železnice, vlaki prihajajo od štirih strani in od kolodvora do cerkve je po lepi poti le dobre tri četrt ure hoda. Razen Slovencev so prihajali tudi Nemci iz Labudske doline in Srednje Štajerske, danes vsega tega ni več.

Sv. Križ pri Belih vodah je prava božja ali romarska pot, kakor se zamorejo v

Savinjski dolini imenovati še edinole Petrovče, dočim je Gora Oljka, (morska višina 734 m) pol božja pot, pol izletna točka, Gora Uršula pri Slovenjgradcu (morska višina 1696 m) pa le kraj za razgled. Sv. Križ ima sedaj štiri bronaste zvonove; v zvoniku stare cerkve so trije novi, ki jih je leta 1927 vlila zvonarna Strojne tovarne in livarne v Ljubljani. V zvoniku nove cerkve je ura in veliki zvon, ki je ostal med vojsko po prizadevanju sedaj že rajnega g. Lassbacherja in nekaterih Belovodčanov. Tehta krog 2500 kg in ima na spodnjem robu napis: Anton Samassa, zvonarna, Ljubljana 1859. Zgoraj med podobami: »Bogu v čast, ljudem v veselje.« V Mariboru pri frančiškanih, kjer je pri cerkvi Matere Milosti pet zvonov, tehta največji 3375 kg, pri mariborski stolnici tehta največji zvon nad 3800 kg, a nobeden od teh ne poje tako lepo, kakor svetokriški; je to pač staro in čisto blago.

Posebej še moramo nekaj omeniti o Gori Oljki. Cerkev je bila postavljena leta 1757; hrib sam se imenuje Dobrič, od tam je prekrasen razgled, vidi se med drugim 75 cerkva. V dveh zvonikih so bili poprej štiri zvonovi, v enem trije od Samasse, ki so imeli glasove kot strune na citrah, v drugem je bil veliki sam, ki je imel težo tudi okoli 2500 kg. Naročil ga je l. 1907 pri zvonolivarni Grassmayer v Wilten-Innsbrucku na Tirolskem g. župnik polzelski Jožef Atteneder, ki je sploh mnogo storil za Goro Oljko. V zvonik je bil potegnjen na Jernejevo nedeljo. Lahko se reče, da je malokatera cerkev imela tako lepo zvonjenje kakor ta. Zato se meni zdi neopravičljiva zabloda, da so po vojni za Oljsko goro naročili tri jeklene zvonove. Zunanost cerkve je sicer lepa, a zvonovi pokvarijo vse.

Po teh splošnih pripombah preidemo k početku naše božje poti.

Kakor že rečeno, nimam namena, podati vsa ustna izročila in zapiske iz spominske knjige; mnogo je zapisanega ali se pripoveduje, kar ima morda le majhno jedro resnice, drugo pa je ljudska domišljija. Tako so tudi oblasti, cerkvene in državne, takrat, ko je šlo za zidanje stare cerkve, ki se je stavila od leta 1831 do leta 1840, ljudem delale težave. In je tudi prav bilo, da se je spričala resnica, da ljudje ne hodijo iz praznoverja na strmi in samotni hrib, po katerem je prej malo kedaj človek hodil in kjer sedaj lepa cerkev stoji, ampak da jih kaj drugega, višjega gori vleče.

Kako se je tukaj božja pot začela? — Hrib, na katerem sedaj cerkev sv. Križa stoji, se je od starih časov imenoval Oslovski vrh ali hrib. Od kod to ime pride, se sicer prav ne ve. Ena misel je ta: Redovniki reda sv. Benedikta ali benediktinci v Gornjem gradu so v starih časih imeli dušno skrb v velikem delu gornje Savinjske in v Šaleški dolini tje do Škal, katera župnija je tedaj tudi še podružnica gornjegrajskih menihov bila. Bila pa je tedaj že tudi cerkev sv. Andreja v Belih vodah, kamor so ljudje prišli prosit za dež v hudih letih in za pomoč v kužnih boleznih. Sem so torej prihajali menihi iz Gornjega grada, da so imeli božjo službo in, kakor je v tistih časih bila navada, so na oslih sem prijezdili. Med tem, ko so imeli pri Sv. Andreju v Belih vodah duhovna opravila, kar je radi romarjev, ki

so prišli od več strani, dalje časa trajalo, so osle na hrib, kjer zdaj stoji cerkev sv. Križa, spustili na pašo in tako so ljudje začeli imenovati ta hrib Oslovski vrh.

Kot posebno znamenje sv. Križa je vol, ki kleči pred križem v smreki z dvema vrhoma. In od kod? Kmet Urban Sovinek, posestnik zemljišča, je po tem hribu pasel svojo živino in je pri priložnosti, ko je govejo živino iskal, našel na vrhu hriba v smreki podobo našega Odrešenika na križu, ki se še sedaj vidi v novi cerkvi na velikem oltarju pod velikim križem.

Kako pa je prišel gori ta križ? To se prav ne ve. Nekateri mislijo, da so benediktinci zasadili križ na vrhu, od koder je tako lep razgled na one sosese, kjer so oskrbovali duhovna opravila iz Gornjega grada. So to razen Gornjega grada — Sv. Frančiška in Rečice, Mozirje, Sv. Mihael nad Mozirjem ali pod Gotmi, Bele vode, Zavodnje, Škale, Razbor in mnogo drugih sedanjih župnij.

Druga misel je ta: Ko so v starih časih še lovili vojščake, so se fantje skrivali v planinah, da jih ne bi dobili. Ta hrib stoji čisto sam in se na vse kraje prav lepo vidi, če gre kdo gori. Tako so se tukaj skrivali in od enega kraja videli, če gre kdo gori, pa so se na drugem skrili. In tako je znabiti bil tu kak mladenič, ki je imel podobo Križanega seboj, da je pred njo molil, pri odhodu pa je zamogel križ pozabiti na vrhu hriba.

To so le razne misli. Kako je križ prišel gori, ve samo Bog.

Glas o križu v smreki se je naglo širil. Ljudje so v čim dalje večjem številu hoteli sem in nazadnje čez strmine in skalovje gori plazili. Da bi jih Bog uslišal, in v zahvalo uslišanih prošenj so prinašali obilne darove in iz teh darov sedaj na tej visoki strmini lepa cerkev stoji, ki se v veseli Savinjski dolini že od Celja vidi.

Letna številka 1804 je pač prva in gotovo čisto zanesljiva številka. V tem letu so namreč postavili leseno uto. Okoli 40 ljudi je imelo prostora v uti. V uti je bil oltar, v katerega so dali križ, in za oltarjem je bil prostor, da so ljudje zamogli iti k darovanju. Uta je stala na oglu škarpe zraven današnjih svetih stopnjic. Kakor poprej, tako so tudi sedaj in še bolj prihajali ljudje, in uta je bila v kratkem s podobami okoli in okoli okrašena; prinesli so pa tudi žavilskih in drugih podob iz voska narejenih v dar.

Imenitna je tudi zgodba, katero je še pozneje veliko mož spričevalo. Kovaček Miha je prižgal novino, treb, laz, ravno tam, kjer je sedaj cerkvena hiša. Gorelo je naprej in ogenj pride do ute, tako da plamen šviga okoli ute, a uti se nič ne zgodi. Potem povprašan, zakaj je to storil, ali se ni bal, da bi uta zgorela, je rekel: Jaz sem pač mislil: Če so Gospod Bog doma, pa naj pazijo, če hočejo, da se ne bo vžgalo.

Ker je bila uta pretesna, je mnogo ljudi naredilo obljubo, da bodo postavili zidano cerkev. Ta se je stavila od leta 1831 do 1840, pri čemer so bile sitnosti, od strani cerkvene in deželne gosposke, kakor smo že prej omenili, zato je trajalo zidanje tako dolgo.

Ko je bila cerkvena dogotovljena in od škalskega dekana Andreja Urek na binkoštni pondeljek dne 31. maja 1841 slovesno blagoslovljena, je vedno več romar-

jev prihajalo sem. V raznih potrebah in nadlogah so se sem zaobljubili in so bili uslišani, in tako se je božja pot vedno bolj širila. Cerkevica je bila premajhna, tako da je večina romarjev morala zunaj ostati.

Potreba večje cerkve je bila očitna in po dolgih prošnjah je prišlo dovoljenje, da se postavi nova in večja cerkev. L. 1850, 17. junija, je belovoški gospod Rafael Vegund z dovoljenjem škofijstva blagoslovil prvi ali temeljni kamen. Delo je trajalo 7 let. V letu 1853 je cesar Ferdinand I., ki se je leta 1848 odpovedal prestolu, iz Prage poslal 300 goldinarjev za zidanje nove cerkve.

Veliko je bilo treba storiti, in da je hudo delo in veliko trpljenja bilo zraven, vsak lahko spozna, ako premisli, da so morali ves pesek za zidanje voziti iz globokega jarka, ves pesek za ometanje iz nasprotnega hriba, zraven tega še vodo pripeljati, ker tu gori druge vode ni, kakor kar se je po žlebih nabere, kadar pač dežuje. Veliko je morala tudi uboga živina pretrpeti. Prišli so tudi dobri ljudje s polja z živino pomagat, a ker voli ostrega kamenitega pota niso bili vajeni, so kmalu opešali, da so jih komaj domov spravili. 27. julija 1857 je bila cerkev blagoslovljena, posvečena pa leta 1862.

Izmed darov naj omenim: Veliko bandero so belovoški fantje darovali. Na binkoštno nedeljo 1857 so kovači iz Prevalj prinesli velike sveče, lep mašni plašč, mašno srajco ali albo, lepo mašno knjigo in dve kadilnici. Črnski župljani so darovali lep križev pot. Na binkoštno nedeljo 1858 so kovači in drugi delavci iz prevaljskih fužin darovali lepo monštranco, ciborij, kelih in mašni plašč. Veliko drugih darov in tudi lepega denarja so v teku časa romarji prinesli v dar. In tako se lahko reče, da so si tukaj Štajerska, Koroška in Kranjska lep spomin postavile.

Naj še končno omenim lepi razgled, ki vabi in kliče ne le romarje, marveč tudi druge na ta hrib. Pa le v lepem in jasnem vremenu sev, ne tako, kakor je leta 1917 gosp. Sav. Kemperle, urednik mariborske »Straže«, zapisal v tukajšnji Spominski knjigi: Naj hentaj vzel bi meglo vso, zaprla nam je še nebó, le meglo, meglo gledamo! Torej vidi se vsa Savinjska in Šaleška dolina, zlasti lepo je pri solnčnem vzhodu in pa zvečer, ko svetijo električne luči v dolini; vidi se del Kranjske, hribi proti Hrvaškem, Pohorje in del Karavank s slovenjgraško okolico. Proti severovzhodu se vidi marenberška okolica s Sv. Tremi kralji in Radeljem v ozadju.

S tem bi bila moja razprava končana. Bodi še povedano, da namerava vrli organizator in delavec v prosveti g. Valentin Goličnik iz Belih vod izdati knjižico, v kateri bi razen pričujočega spisa bilo zapisano vse, kar je o Sv. Križu zabeležena v belovoški kroniki in kar še pripovedujejo starejši možje. Morda se to zgodi za stoletnico 1962. Bog daj!

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Mesčanska vojna v Španiji — nejasnost položaja. Tudi 20. julija se ni položaj v Španiji toliko razčistil, da bi lahko rekli, kedo da pravzaprav gospodar v splošni zmedi meščanske

vojne. Uporniki imajo v svojih rokah Maroko, odkoder so izkrcali v Španijo 40.000 dobro izvežbanih mož tujske legije. Na strani upornikov je tudi brodovje. Začasna vlada je vpostavljen pod generalom Franco v Seville in je zagrozila Madridu, da ga bo bombardirala, če se ne vda in levičarska vlada ne odstopi. Vlada v Madridu je oborožila delavstvo. Delavske organizacije so po celi Španiji proglasile stavko. Po vseh španskih mestih gorijo samostani in cerkve ter hiše znanih desničarskih voditeljev ter pristašev. Ljudstvo ropa trgovine. Delavci povsod vzpostavljajo protizakonite vojne in delavske sovjete. Francija je vse meje proti Španiji zaprla.

Turške čete zasedle Dardanele. Dne 20. julija zvečer je bila v Montreauxu v Švici podpisana nova pogodba glede dardanelskih morskih ožin. Takoj po podpisu so pripravljene turške čete zasedle Dardanele in so se vršile po Turčiji manifestacije.

Domače novice.

Odpis davkov. Okrožna pisarna Kmečke zveze v Mariboru razglaša: Ker so letos vsled neugodnih vremenskih prilik in to kljub vsestranskim naporom vseh vinogradnikov za omejitev škode v Slovenskih in Ljutomerskih gorinah, v Halozah in tudi drugod v vinorodnih krajih vinogradi brez izjeme tako hudo napadeni po peronospori in zadnji čas tudi po oidiju, da je polovica do tri četrtine vinske letine uničeno, naj vinogradniki napravijo sledeče: Da se jim odpiše gotovi del zemljiškega davka, naj vsak vinogradnik napravi pismo prijavo, koliko škode ima, oziroma koliko letine je uničene. (n. pr. polovica ali dve tretjini itd.) Te prijave naj zberejo občinski uradi ter naj jih pošljejo pristojni katastrski upravi. Obenem naj zaprosijo za uradno komisijo za precenitev škode. V prijavi o škodi naj se predvsem povdari, da je največ škode povzročene po oidiju, ker bo uspeh v tem slučaju bolj siguren. Te prijave o škodi so takse proste.

Vojak utonil v Betnavskem ribniku. Betnavski ribnik pri Mariboru je tirjal zadnjo nedeljo letos svojo prvo žrtev. Prišli so se kopat vojniki. Artilerijski redov Panta Pandilovič iz Donje Banjice v Vardarski banovini je že enkrat preplaval globoki ribnik. Naenkrat pa se je začel na sredini potapljati in vpiti na pomoč. Edi Termut s Tezna ga je hotel rešiti, a se ga je potapljač nesrečnož tako oklenil, da je bil reševalec skoro ob življenje. Ko so potegnili vojaka iz ribnika, je bil že mrtev.

Izreden način samomora. V nedeljo si je končal v Ljutomeru na izreden način življenje 29-letni hlapec Jakob ščavničar iz Nunske grabe. Nabil je možnar in si ga je sprožil tako, da ga je naboj zadel v prsa in mu jih raztrgal. Vzrok samomora je bila obdolžitve, da je nagovarjal neko osebo k zločinu.

Smrtna nesreča kleparskega vajenca. V Smetanovi ulici v Mariboru je bil zaposlen pri pritrjevanju žlebov na novo stavbo 16letni kleparski vajenec Josip Širec, sirota brez staršev. Omahnil je s strehe, padel 16 m globoko med tramovje in se ubil.

Žrtev pretepa. Zadnjo nedeljo so proslavljali pri Sv. Arehu na Pohorju proščenje. Popoldne so se spoprijeli vinjeni fantje pri Ruški koči. 31letni Henrik Kapun je dobil zelo resne poškodbe na glavi in po prsni. Spravili so ga v mariborsko bolnico.

Delavec utonil v Savi. V Ježici pri Ljubljani je v Savi pri kopaču 20. julija utonil 36letni Anton Čarman, delavec iz Šiške. Najbrž ga je prijel v vodi krč, ali pa ga je zadela kap.

Huda nesreča kolesarja. V Ježici pri Ljubljani je zadel s kolesom ob železniško ograjo

Franc Česornja, 41letni oženjeni rudar iz Trbovelj. Ponesrečenec si je pretresel možgane in si razbil obraz. V resnem položaju so ga odšli v ljubljansko bolnico.

Kradel, da bi obiskal ženo. V Mariboru je bil aretiran Adolf Grabenšek, 32letni brezposelni strojnik. Imenovani je okradel pred tremi tedni svojega strica Jožefa Kovačiča v Vojniku pri Celju. Odnese mu je 830 Din gotovine, 3000 D vredno zlato uro ter za 4000 Din raznih drugih predmetov. Po aretaciji je izpovedal, da je zagrešil tatvino radi tega, da bi lahko obiskal svojo bolno ženo v Nemčiji.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča naslednja dela: Haibach Franz: Neue Exhorten für Haupt-, Bürger- und Mittelschulen, broš. 55 Din. — Pfliegler: Der Religionsunterricht, I, II. in III. del, kart. 288 Din. — Toth: Ich glaube, Predigten, vez. 60.20 Din. — Toth: Reine Jugendreife, broš. 19.60 Din. — Toth: Der Sieg Christi, Mariologie, Predigten, vez. 56 Din. — Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch-theologischer Versuch über den Epheserbrief, broš. 63 Din. — Hilker Otto: Jüngerschaft und Heerbannstreue, ein Hilfsbuch für die Erziehung der Jungen Kirche zur Nachfolge Christi, vez. 58.80 Din. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I, Der Glaube, 36 Din. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, II, Gebete und Gebote, 36 Din. — Keilbach: Die Problematik der Religionen, eine religionsphilosophische Studie mit besonderer Berücksichtigung der neuen Religionspsychologie, broš. 49 Din. — Pflieger: Geister, die um Cristus ringen, vez. 88 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča novosti: Zabret: Sveti zakon, vrelec življenja, broš. 20 Din. — Ahčin: Boljševiška mladina: 3 Din. — Friderik Ozanam, broš. 6 Din. — P. Daniel Considine D. J.: Veselite se, broš. 5 Din, vez. 10 Din. — Nebeške rože, VII. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Remec: Sv. maša, 16 Din. — P. Mavricij Teraš: Za samostanskimi zidovi, broš. 15 Din, vez. 21 Din. — Naš kruh, evharist. izpoved inteligence, broš. 12 Din. — Moja pot je varna, vez. 18 Din. — I. slovenski izseljeniški kongres v Ljubljani dne 1. julija 1935, vez. 15 Din. — Brumen: Blaže in Nežica, kulturno-pedagoški pomen Slomšekovega dela, broš. 24 Din. — Pleško-Prašnikar: Prehrana, kuhanje, broš. 4 Din. — Ljudska kuharica, najnovejša in praktična zbirka dobrih navodil za kuhinjo in dom, broš. 8 Din.

Prireditve.

Hoče pri Mariboru. Opozarjamo cenjeno občinstvo na veliki koncert, ki se vrši v nedeljo dne 26. julija, ob treh popoldan, na dekanijskem dvorcu v Hočah. Trije zbori: št. Janž, Cirkovce



Calvo Sotelo, vodja španskih monarhistov, je bil umorjen od policije pod levičarsko vlado.

in Hoče, nastopijo posamezno in skupaj (nad 100 pevcev). Sodelujeta dve godbi. Po koncertu bo na vrtu prosta zabava. V slučaju dežja se koncert odloži na nedeljo dne 2. avgusta.

Laško. V nedeljo dne 26. julija, ob 8. uri zvečer, se igra zadnjikrat pasijon »Ob času obiskanja«.

Dopisi.

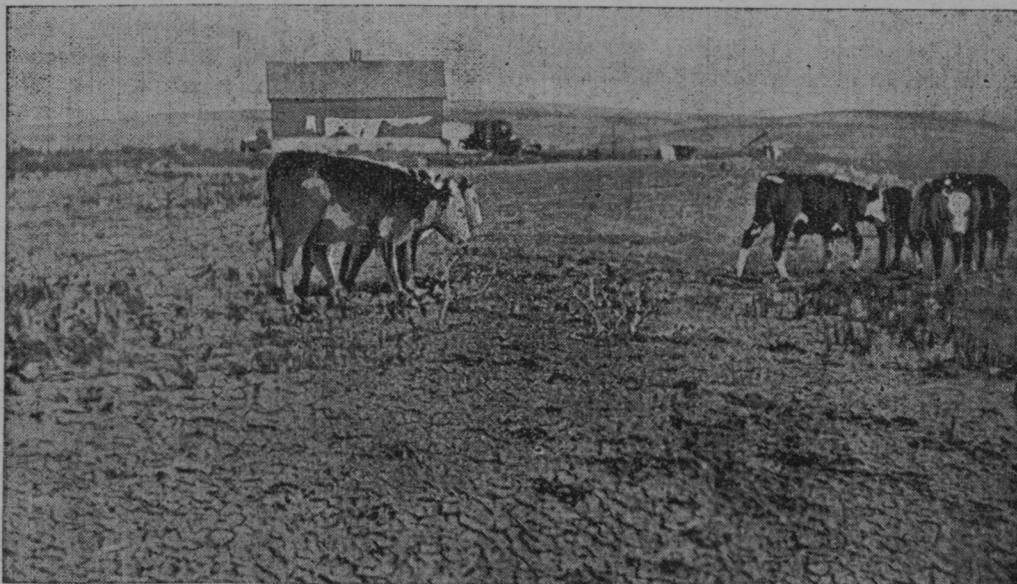
Sv. Ana pri Borlu. Častilcem sv. Ane se sporoča, da bo letos sv. opravilo v soboto dne 25. t. m., ob pol sedmih, v nedeljo dne 26. t. m. pa običajna dvojna služba božja.

Sv. Peter pod Sv. gorami. V torek dne 14. t. m. smo spremili k večnemu počitku na tukajšnje farno pokopališče Nežo Novak, dolgoletno cerkveno pevko, soprogo pokojnega Jožefa Novak, vsem obiskovalcem svetogorske božje poti znanega organista. Blagi pokojnici, ki je našla svoj zadnji kotiček tik svojega moža, želimo nebeško plačilo, njenim svojcem pa naše odkrito sožalje!

Plešivec pri Velenju. Meseca maja smo imeli sedem dni brez dežja in groma, meseca junija samo pet dni brez dežja in groma, večinoma je bil vsak dan dež, navadno med 13. do 16. uro popoldne. — Dne 5. julija smo obhajali izredno slovesnost. Škalčani so obhajali 3. maja inštalacijo g. Weissa za župnika. Ker Plešivčani tedaj nismo bili tako udeleženi, smo pa svoje storili 5. julija, ko smo imeli lepo nedeljo. Plešivški fantje so postavili nekaj visokih mlajev



V avstrijsko vlado sta bila sprejeta dva hitlerjanca. Na sliki vidimo levo Gvidona Schmidt, ki je postal državni podtajnik v zunanjem ministrstvu; desno Edmunda Glaise-Horstenau, ki je bil imenovan za ministra brez portfelja ter dodeljen zveznemu kanclerju.



Slika opustošenja po suši v Združenih ameriških državah. — Goveje črede brez krme poginjajo po travnikih od lakote in žeje.

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Da bi Mara na večno mogla pozabiti na svete Gore, ne verjamem. Ali je morje lepše kot dobrava polna megle prežarjene s soncem? Mogoče morje sploh ni lepo. In kako bo mesto lepše, ki so ga človeške roke ustvarile, kot Gore z drčami in potoki, skalovjem in smrečjem, ki so delo božje? Lagal je Lah, lagal, da bi me prevaril.«

Pepa je nekega dne slučajno nesla drva mimo kleti, ko je plaho, sladko proseče poklicalo:

»Pepa, reši me!«

Vstrašila se je, da so se ji polena sesula z naročja.

»Straši. To so bili oče. Miha ni dal za mašo.«

Lahu ni bilo nobenega upanja.

»Tu v tej slami bom poginil.«

V njem ni bilo niti malo kesanja.

Veliko romanje.

Dekan Jakob Gietler se je obrnil po veži in zaklical kuharico Meto:

»Kje pa regljaš, Meta?«

»Želijo gospod?« se je prikazala iz kuhinje.

»A tu si. Če kdo pride, me išči pri čebelah na vrtu!«

»Pa ne bi oni rajši šli na to stran, je bolj sonce, pa bi še popazili na piške, da jih vrana ne pokrade.« Dobri gospod se je osmehnil in ji vrgel nazaj:

»No, Meta, pri gnoju bi bilo tudi nekoga treba!«

Ni dolgo sedel pred ulnjakom, ko je pridrdrala pred farovž svetla kočija. Nataknil si je naočnike in si ogledal kočijaža.

»No, lepše je oblečen kot dekan pri sv. Petru. Kočijaž tako, kako bo šele gospod.«

Pa ni bil gospod, bila je gospa. Dekan si je obrisal roke in težkih korakov stopil čez ograjo proti kočiji.

»Gospoda dekana bi rada obiskala,« je prosila gospa.

Dekan je pohrkal in naredil dobrodušen obraz. Njegova obleka gospe ni sodila prav.

»Gospa, kaj bi pa bilo, če bi bil kar jaz dekan?«

Gospa je bilo nerodno.

»Oprostite! Ana Tatenbah, graščakinja z Bizeljskega.«

Dekan ni pokazal ob tem naslovu nobenega posebnega spoštovanja.

»Želim z vami govoriti v zelo resni zadevi.«

Povabil jo je v sobo. Pripovedovala mu je zgodbo, kako jo je Marija čudežno rešila in mu razodela svojo zaobljubo.

»Novo cerkev bi radi sezidali?« se je čudil gospod Jakob.

»Da, gospod apostolski protonotar! Na vsak način hočem uresničiti svojo obljubo, ki sem jo dala Mariji.«

»Saj cerkev je res potrebno povečati, ker nikakor več ne zadošča za številne romarje, ki prihite vsako leto na romanje. Ali bojim se, da sredstev ne bo lahko dobiti.«

»Polovico bom dala sama in ves potreben les. Drugo se bo pa tudi med ljudstvom nabralo, če res tako močno ljubijo svetogorsko Marijo.«

»O čudežnih uslišanjih je slišati zelo pogosto in romanje raste čudovito od leta do leta. Cerkev je sedaj najmanj petkrat premajhna.«

»Mislim, da se bo moja zaobljuba uresničila brez velikih težav, če je češčenje svetogorske Matere tako razširjeno.«

»Za Binkošti bo veliki shod in tedaj bomo vrgli vašo misel med ljudstvo. Molil bom, da bi jo z ljubeznijo sprejeli in se odzvali z darovi.«

Tako se je začelo v kraju novo gibanje.

»Cerkev bomo zidali!«

24

In res so kmalu po tem pogovoru med dekanom in grofico Ano prispeli ljudje, ki so premerili prostor okoli cerkve, napravili načrte in račune.

Dekan ni izjavil še ničesar javno, a vendar so prihajali ljudje eden za drugim in se ponujali:

»Vozil bom kamenje, pa kar bo še treba. Imam vole. Eden bi mi bil skoro poginil, pa ga je Marija rešila.«

»Kamenje bomo obdelavali trije od hiše. Starejši je bil že čisto na koncu, pa je ozdravil, ker se je k Mariji zatekel.«

»Peška imam na svojem, kar ga bom odstopil nekaj vozov. Na porodu bi mi bila žena skoro ugasnila. Marija jo je otela, ko je ni mogel noben padar.«

»Če me boste porabili za kaj, bom na razpolago. Hromo roko sem imel, zdaj je zdrava in močna.«

Tako so se hoteli pokazati hvaležne. V nekaj tednih je vedel že ves kraj, da bodo zidali novo cerkev.

Binkoštno romanje tistega leta je bilo še mnogo večje kakor druga leta. Že dva dni pred praznikom so bile vse ceste polne božjepotnikov, ki so hiteli na Gore. Po kozjanski cesti so prišli romarji iz zelenega Urvalda, Celja in Savinjske doline. Ptujčani in Prleki so romali preko Tinske gore na Podčetrtek in ob Sotli proti sv. Petru. Kranjci so morali narediti težko pot preko Orliške gore. Največ pa je bilo Hrvatov in Hrvatice. Procesije so se vrstile ena za drugo vsaka s svojimi pesmimi in napevi. Včasih so imele celo duhovnika s seboj. Šel je navadno v sredi med njimi in pel litanije naprej. Ljudstvo mu je odgovarjalo s prosečimi, mogočnimi glasovi.

Sv. Gore so oživele. Lecetarji in kuharice črne kave, gostilničarji, ki so si postavili šotore za pive in peki, berači in godci različnih instrumentov so zavzeli mesta, ki so si jih zagotovili.

Vsak je ronal z boljo in prošnjo, skrbjo in upanjem v rešitev in z veliko vero v Marijo svetogorsko, ki je tiste dni poslušala reve človeške, gledala njihove rane in govorila tolažeče in odrešujoče.

»Pojdimo k Mariji na svete Gore!« je bila rešitev iz vsake stiske. Vera v njeno moč je ozdravljala ljudi in živino, reševala jetnike in vračala zašle iz tujine, je spreobračala grešne in dvigala žalostne. Že otroci so hrepeneli, da bi videli svetišče, kjer deli milosti sveta Gospa...

Vsa Gora je pela in vriskala na večer. Krvavi zublji kresov so švigali in svetili v temo...

Pepa ni imela ves dan niti trenutka časa, da bi stopila v cerkev. Ljudje so prihajali trudni, lačni in žejni, pa jim je morala streči.

»Pepa, greš v cerkev?« Lenčka se je prebudila ob pesmih in godbi, ki je igrala zunaj. Tako je bilo vse veselo in razigrano, ona pa je morala ležati mirno, ker ji je bila glava težka ko svinec.

»V cerkev grem, pa ne bom dolgo. Bom molila za tebe.« Opazila je njene zblodele oči in se je hudo zbalala za njo.

Lojze se je razgovarjal zunaj z romarji in jim stregel. Sploh je zadnje mesece zrasel njegov ugled, da so se vsi nanj obračali z vprašanji, ki so se tikala gospodarja.

»Kje pa je Miha?«

»Kaj vem, kod hodi. Dela pa je toliko!«

»Z Janezom je odšel,« je povedala Tončka, ki je stregla.

»Z Janezom? Ta je gotovo zgoraj pri cerkvi.«

»Marija, kako pa to, da z Janezom!...«

»Pepa je pomignila k Lojzu in mu pošepnila na uho:

»Pojdi k Lenčki in pazi na njo, da ne bi vstala. Tako je slaba!«

Sedel je na postelji in se igrala s krajcem belega predpasnika. Lojze je sedel k njej in jo božal po laseh:

»Lenčka, kako ti je?«

(Dalje sledi.)

Abesinski cesar o grozotah zračne vojne in o zločinu, ki je bil prizadjan Abesincem.

Haile Selaise je na dolgo govoril o strahotah vojskovanja s trupeni plini, s katerimi so skupine po 9-18 težkih italijanskih letal zadrževale abesinsko zemljo in brez usmiljenja uničevale vojaštvo, civilno prebivalstvo in živino, ki se je mirno psla po pašnikih. Po tem opisu se je skliceval cesar na Društvo narodov tako-le: »Kdo naj zagovarja takšno strašno vojskovanje? — Ali naj Zveza narodov sedaj udari pečat svojega priznanja za vse te strahote, ki jim je Abesinija podlegla. Sam osebno sem bil priča vseh teh grozot in moji vojni tovariši, ki so se ob meni vojskovali za svobodo domovine, lahko isto izovedo. Mi vsi smo tukaj pred Zenevo, pred to ustanovo, ki naj štiti človečanske pravice, da pričamo proti zločinu, ki je bil storjen nad slabotnim narodom. — Trudil sem se, da bi zedinil abesinski narod, pri tem pa so mi neprestano delale težave italijanske zahrbtnosti.«

Za poletje in vroče dneve Ostanke

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija S«, vsebina 15-21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/o« isto tako 15-21 m za ženske pralne obleke, dečve (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštine prosto samo Din 107.-. Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15-20 m platno, posteljina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10-15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Dalje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorci brezplačno.

„KOSMOS“
razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Kdor oglašuje,
ta napreduje!

Slava krompirju.

Izredno zanimivo bi menda bilo, ugoviti, s čim se je Evropa prav za prav v prvi vrsti hranila, ko še ni poznala krompirja. Ta rastlina raste v svoji domovini, v južnoameriških Andah, še danes divje, ir jo je Anglež F. Drake prinesel s seboj v Evropo, oziroma v Anglijo, šele v zadnji tretjini 16. stoletja. Spočetka so jo cenili kot samo okrasno rastlino, pozneje kot krmo za prašiče. Šele l. 1770 jo omenjajo kot človeško živilo. To živilo ni kar si bodi, pa čeprav dobimo celo med strokovnjaki ljudi, ki ga ne cenijo posebno. Beljakovina je n. pr. v krompirju v dosti ugodnejši sestavi nego v večini žitaric, in vrhu tega jih krompir prekaša po količini vitaminov. Posebno dosti ima vitamina B in C, ki sta zelo važna za zgradnjo človeškega telesa. O prvem vitaminu vemo, da preprečuje hudo bolezen beri-beri, ki nastopa posebno v tropskem pasu z omrtvičenji, dihalnimi težavami in vodenicami. Vitamin C, ki je zelo odporen napram zimskemu mrazu, preprečuje spet skorbut. Naziranje, da pospešuje krompir rasti, je brez podlage. Prebivalci otoka Tristan da Cunha, ki se dviga samoten v sredini južnega Atlantika, se preživljajo skoraj izključno s krompirjem, a so venčdar med najbolj zdravimi ljudmi na vsem svetu.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Sprejme se hlapec v bližini Maribora. Mesečna plača 150.— Din. Naslov v upravi. 885

Sprejme se na ofer družino s 3—4 delovnimi močmi. Schwarz, Košaki 36. 901

Učenca, pridnega in poštenega s primerno šolsko izobrazbo sprejme Franc Mastnik, trgovec, Sv. Jurij ob juž. žel. 894

Na deželo v kuhinjo pomagat želim vstopiti v službo do 1. avgusta. Razumem vsa gospodarska in gospodinjinska dela. Naslov v upravi lista. 883

Službo mežnarja iščem. Naslov v upravi. 892

Kmetško dekle, krepko, zdravo in pošteno iščem, ki bi bilo voljno opravljati vsa k hiši spadajoča dela, ni ji pa treba znati kuhati. Vpraša se v upravi Slov. gospodarja. 887

Služkinjo z dežele, vajeno tudi voljskega dela se sprejme. Vprašati v trgovini Grajski trg 2, Maribor. 888

Sprejemem kmečko dekle zmožno vrtnega dela in ljubiteljico otrok. Glavni trg šte. 22-II, Maribor. 890

Hlapec, vaje kmečkemu delu, dobi službo. Vinagora, župnišče, p. Desinič. 899

Hlapca, pridnega in zanesljivega, nekadilca, iščem. Dobratinšek, Podgorje, Sv. Jurij pri Celju. 895

Išče gospodinja! Pošten vdovec brez otrok, star 45 let, posestnik na lepem kraju, išče gospodinja. Naslov v upravi lista. 898

POSESTVA:

Prodajno posestvo, Zg. Jakobski dol 70, Sv. Jakob v Slov. goricah. 884

Hiša na prodaj na Ptujski gori v trgu. Pripravna za vpokojevnica, ter posestvo. Vzamejo se tudi hranilne knjige. Vse informacije: Erbus, Maribor, Slovenska ulica 28. 881

Majhna zidana hiša tik farne cerkve, v mirnem in izredno zdravem kraju, pripravna za vpokojevnica ali obrtnika, se prodaja. V hiši je mlin na dva tečaja, zraven se lahko dobi poljubno njiv, travnika, gozda ali vinograda. Pojasnila (priložiti znamko) daje: Tomo Kosi, Olinje, p. Podčetrtak. 900

RAZNO:

Izjava! Zahvaljujem se zavarovalnici »Jugoslavija«, ker mi je pri požaru, kljub temu, da sem plačal samo enkratno premijo, poslala celo zavarovalnino. To družbo priporočam vsakomur. Obenem se zahvaljujem zastopniku g. Ivanu Križniku. — Sv. Jurij ob Taboru, 13. julija 1936. — Zulfič Remigij. 896

Kobilo, 8 let staro, zamenjam za vino ali sadjevec. A. Riedl, gostilničar, Dogoše, Maribor. 892

Hranilne knjizice vseh posojilnic in bank kupimo. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod, Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 D v znakah. 882

A P N O

iz Zagorja, Trboveljski cement in druge stavbene potrebščine, kakor tudi vsakovrstne izdelke iz cementa in umetnega kamna priporoča tvrdka »GRADIVO«, preje C. PICKEL, Maribor, Koroščeva ulica 39. 873

Razglas.

Z odlokom ministrstva notranjih poslov šte. IV-2840 z dne 12. junija 1936 se je spremenilo dosedanje ime občine »Trnovska vas« v ime »občina Sv. Bolfenk v Slov. gor.«

Od dne 1. avgusta 1936 naprej ne obstoja torej več občina: »Trnovska vas« temveč občina: »Sv. Bolfenk v Slov. goricah«.

889

UPRAVA OBČINE.

Inserirajte!

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, izjave pa Din 2.— za besedo.) Dajek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—, — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Podpisana Ana Sternad, vdova po pok. Josip Sternadu, puškarju, Aleksandrova cesta 18, vljudno sporočam svojim cenjenim odjemalcem, da sem

prodala trgovino in delavnico tvrdki PINTER & LENARD, Maribor, Aleksandrova cesta št. 34

ter prosim svoje odjemalce, da poklonijo tudi v bodoče vse svoje zaupanje tej tvrdki, ker bodo najbolje in najugodnejše postreženi.

ANA STERNAD

CENJENEMU OBČINSTVU, LOVCEM, RIBIČEM!

Javljamo, da smo prevzeli od gospe Ane Sternad-ove, puškarne, to je trgovino z orožjem, municijo in razstrelivi in delavnico ter bomo to trgovino modernizirali in v povečanem obsegu nadalje vodili. V naši delavnici bomo izvrševali vsa popravila strokovno in po najugodnejših cenah, v trgovini pa postregli z vsem potrebnim in bomo vodili račun o najnovejših izdelkih na polju te stroke. — Prevzeli smo tudi samoprodajo tovarne pirotehničnih izdelkov »Pyrota« Celje in bomo vodili na zalogi vse vrste raket, ognjemetov in drugih izdelkov te tovarne, nakar posebej opozarjamo gasilska društva, prireditvene odbore itd.

PINTER & LENARD, puškarne, trgovina z municijo in razstrelivi Maribor, Aleksandrova cesta 18. 893

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštarska hranilnica.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

MALA OZNANILA**SLUŽBE:**

Dva samska mlada mlinarja sprejme takoj Hetzl, umetni mlin, Košaki, p. Pesnica. 879

Viničarja s 5 delavnimi močmi sprejemem z 1. novembrom 1936. Josip Susterič, Maribor, Glavni trg 17. 878

Kravarja, ki zna dobro molziti, prednost neoženjeni, sprejme Prosekdvor, Bresternica. 877

Kartuzijanski samostan Pleterje v Sloveniji — pod Gorjanci — sprejema dva ali tri kandidate za duhovniški stan med 20. in 35. letom, ki se želijo posvetiti posebni službi božji v lepi, zdravi prirodi. Zahteva se najmanj šest razredov gimnazije. Sprejema tudi brate lajke med 18. in 35. letom. Za izobrazbo zadostuje osnovna šola. Podrobnejše navodilo daje Kartuzija Pleterje, pošta št. Jernej v Dravski banovini. 836

POSESTVA:

Prodam lepo malo posestvo, cena 19.000 Din. Cafnik, Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 880

RAZNO:

Kolete samonavijalce, ležalne stole vseh vrst dobite najceneje pri Franju Novak, Maribor, Koroška 8, Vetrinjska 7. 865

Starši, dajte svojim otrokom solidno trgovsko izobrazbo. Dobijo jo na: Enoletnem trgovskem tečaju »Hermes«, Maribor, Zrinskega trg št. 1. Nizka šolnina. Za revne znižana. Zahtevajte prospekt. 812

Cement, strešno opeko, kose, koruzo, moko, sperijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Domačo pijačo, dobro in zdravo, si naredite sami z esenco Mostin, ki jo dobite pri Kanc-Wolfram, Maribor, Gosposka 33. 525

Moštna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošiljatev. Drogerija Ivan Pečar v Mariboru, Gosposka ulica 11. 703

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 788

Pozor, gostilničarji!

Vaše potrebe pri steklenicah, v kozarcih in v posodi iz porcelana, kakor krožniki, sklede, cele garniture itd., si krijete najugodnejše v oddelku veletrgovine

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4. 751

Posetite**JUBILEJNI****V. MARIBORSKI TEDEN**

od 1. do 9. avg. 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis. kraljeviča Andreja.

50% popusta na železnicah od 30. julija do 11. avgusta 1936.

Velika gospodarska in kulturna revija.

Industrija — Tekstil — Obrt — Trgovina — Kmetijska razstava — Pokušnja vin — Velika gasilska razstava in gasilski kongres — Jadrarno in motorno letalstvo — Protiplinska obramba — Filatelistična razstava in borza znamk — Zgodovina — Umetnost — Socijalno skrbstvo — Tujski promet — Žena v obrti — Modna revija — Akvaristična — Kuncerejska — Golobarska razstava — Kongresi — Koncerti — Sport — Veselični park na razstavišču.

Marib. otok, najlepše kopalnišče v Jugoslaviji . . .

Zeleno, romantično Pohorje . . .

Gostoljubni, lepi Maribor . . .

Vas vabijo!

Poceni blago za kopalne plašče dobite v **TRPINOVIEM BAZARJU V MARIBORU**, Vetrinjska 15. 868

Apno, cement

lepenko za strehe, karbolinej, okovi za stavbe in vso železnino kupite najceneje pri staroznani domači firmi 750

I. Andrašič, Maribor

Vodnikovtrg 4.

Predno odidete na dopust

si oskrbite

nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila

Ptuj, Slovenski trg 7



VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR

VLOM

STEKLO

KASKO

JAMSTVO

NEZGODE

ZVONOVE

ZIVLJENJE

KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

➔ Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. ➔

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.